

ČASOVÉ UDÁLOSTI OBJASNĚNÉ PROROCTVÍM

6. 12. 1965 v San Bernardino – Kalifornie

Jsem rád, že mohu mluvit k těmto milým posluchačům. Potěšil mne ten malý sbor, který nám zazpíval. Právě jsem přemýšlel o rozdílu mezi těmito milými přívětivými mládenci se slušně ostříhanými vlasy a bandou výtržníků, kteří včera večer v hotelu, kde jsem byl ubytován, chtěli jednoho mladíka utopit v bazénu. Musela tam být přivolána ochranka, která odtamtud všechny vyhodila. Jaký je to rozdíl!

Jeden bratr se zmínil o mužích v Anglii, kteří mají dlouhé vlasy, jaké by vlastně měly mít ženy. Tak to je. Mladí muži si natáčejí vlasy na natáčky a rozpuštěné je mají kolem obličeje. Nevím, co k tomu mám říci. Mnohdy bych mohl ztratit odvalu. Je to opravdu doba zkaženosti. Muži chodí v ženském oblečení a ženy v mužském. Muži mají vlasy jako ženy a ženy jako muži. Co se jen s lidmi stalo? Opustil tento národ a lidé ve světě řádné směrnice slušnosti a čestnosti? Tohle je strašná doba. Také je to ale nejkrásnější čas k zvěstování evangelia. Kdybych byl mohl být na počátku časů, dříve než vůbec ještě začal, a Otec by se na mne podíval a ptal se: „V kterém čase ze všech věků bys chtěl kázat?“ Chtěl bych kázat právě nyní před Jeho příchodem. To je pravda.

Vidím tu ve shromáždění jednoho z přátel z Tucsonu, který je kazatelem. Včera spadl při jízdě s koně. Někdo mi zavolal v jednu hodinu v noci do hotelu a oznámil mi: „Ten bratr je nyní v nemocnici. Má skelné oči, zhmožděná záda, odražené ledviny a každým okamžikem mu může selhat srdce.“ Hned na tom místě jsem poklekl. Přinesli ho k telefonu a já jsem se za něho modlil. Dnes večer tu sedí. A to se stalo teprve včera v noci. Bůh modlitby vyslyší, ať je to ráno, v poledne, o půlnoci nebo v kteroukoliv dobu.

Jistě si velice vážím vaší laskavosti, že jste mne pozvali do svého shromáždění. Včera večer jsem měl tu čest být se skupinou Assemblies of God. Prožili jsme tam nádherné chvíle a zítra jdeme k jiné skupině. Oni se starají o shromáždění a mou věcí je modlit se, číst a pokračovat. Tak to je asi všechno, co mohu dělat.

V těchto dnech vidíme vzácné věci. Ještě si vzpomínám, jak jsem byl v San Bernardino naposledy. Shromáždění se konalo ve stanu. Zmínil jsem se o tom včera večer, když jsem si vzpomněl na ty manžele, kteří přivezli mrtvé děťátko. Jeli celý den a noc. Maminka seděla smutně v autě a miminko měla v náručí. Možná, že je tu nyní mezi námi. Muž mne prosil, abych s ním šel k autu. Vzal jsem to miminko ven. Bylo mrtvé – ztuhlé a studené. Začal jsem se modlit. Během modlitby se při dotyku zdálo, že se tělíčko pozvolna zahřívá. Modlil jsem

se tedy dál. Brzy začalo dítě kopat a hýbat se a dalo se do křiku. Vrátil jsem ho matce. Nevím ani, jestli to byli křesťané. Bylo to obdivuhodné.

Dnes večer však myslím na to, že naše sbory, letničníci, také umírají. Musíme tedy být vypuzeni ven, modlit se a nechat se naladit na Boží Slovo, to je jediné, co můžeme dělat. To je ta jediná cesta. Je jen jedna cesta ven a ta cesta je On – Ježíš Kristus tentýž včera, dnes a až na věky. Chceme snad, aby se naše Církev dostala do téhož stavu jako v Anglii? Proto jsem musel být tak tvrdý a kárat vás. Vlastně bych to nechtěl dělat, ale nechci, aby se sbor dostal do takového stavu. Vy přece také nechcete být v takovém stavu. Musíte to tak pevně zapustit, až to budete mít přibito hřebíky a ty budou zapuštěny. Jen tak se to může stát.

Dnes večer mám několik míst z Písma a text, o kterém bych chtěl chvíli mluvit. Nechci určovat čas, v kolik s tím musím být hotový. Je možné, že to bude za 30 minut. Vždycky to přenechávám Duchu svatému, jak On to vede. Skloňme na chvíli hlavy a promluvm s Autorem než otevřeme Jeho Knihu.

Všemohoucí Bože, pisateli této Knihy, modlíme se ve jménu Ježíše Krista. Jsme vděční za to, co jsme dnes večer již slyšeli. Mohli bychom toto shromáždění hned ukončit tím, že bychom řekli „Amen“ a jít domů a říci: „Bylo dobré, že jsme tu byli,“ neboť víme, že jsi byl s námi. Otče, když teď Slovo otvíráme, mluv k nám z něho, abychom poznali hodinu, v které žijeme. Jestliže jsme tu hodinu poznali, můžeme se na to připravit. Ale chodíme-li poslepu a nevíme na čem jsme, nebudeme vědět, jak se máme připravit. Tedy Tě prosíme, Otče, abys nám ukázal archu s otevřenými dveřmi, a aby nás poselství volalo dovnitř. Dopřej nám to, ve jménu Ježíše Krista. Amen.

Chtěl bych z Písma svatého přečíst text, který nalezneme v Luk 24:13-17.

A aj, dva z nich šli toho dne do městečka, které bylo vzdáleno od Jeruzaléma honů šedesát, jehož jméno bylo Emaus. A rozmlouvali spolu o těch věcech, které se byly staly. I stalo se, když rozmlouvali a sami sebe se tázali, že i Ježíš přiblíživ se, šel s nimi. Ale oči jejich byly drženy, aby ho nepoznali. I řekl jim: Které jsou to věci, o nichž rozjímáte spolu, jdouce, a jste smutní? A odpověděv jeden, jehož jméno Kleofáš, řekl jemu: Ty sám jsi z příchozích do Jeruzaléma, že nevíš, co se v něm v těchto dnech stalo? Který řekl: A co? Oni pak řekli jemu: O Ježíšovi Nazaretském, který byl muž prorok, mocný v slovu i v skutku před Bohem i přede vším lidem. Totiž kterak jej vydali přední kněží a knížata naše na odsouzení k smrti, i ukřižovali jej. My pak jsme se nadáli, že by měl vykoupit Izraele. Ale nyní je tomu všemu třetí den dnes, jak se to stalo. Ale i ženy některé z našich zděsily nás, které ráno byly u hrobu, a nenalezly těla jeho, přišly a říkaly, že také andělské vidění viděly, které praví, že by živ byl. I chodili někteří z našich k hrobu a našli tak, jak říkaly ženy. Ale jeho neviděli.

Tedy on řekl jim: Ó nesmyslní a zpozdilí srdcem k věření všemu tomu, co mluvili proroci. Zdali nemusil těch věcí trpěti Kristus a vejít do své slávy? A počal od Mojžíše a všech proroků, vykládal jim všechna písmata, která o něm byla.“

Kéž Pán ke čtení Svého Slova připojí požehnání. Chtěl bych toto kázání nazvat „Časové události objasněné proroctvím“. Ten neměnný Bůh vždycky oznamoval Svému lidu určité události dříve než se staly. Kdyby lidé ve dnech Pána Ježíše hledali Boha, věděli by, co se mělo dít. Pak by Ježíše neodsoudili k smrti. Ale Písmo se muselo naplnit, a aby se to mohlo stát, museli být Židé zaslepeni. Toho jsme si všichni vědomi. Poznáváte, že v tomto posledním, tedy v Laodicejském církevním období se to opakuje? Ve Zjevení 3:17 stojí, že jsou nazí, bídní a slepí a ani o tom nevědí. Tak jako je On za dnů Pána Ježíše zaslepil proto, aby Jeho poselství mohlo proniknout k vyvoleným, tak zaslíbil udělat totéž v naší době. Tohle říkám před bratry a sestrami v Kristu se vsí úctou, ale jednoho dne někdo řekne: „Nestojí ve Slově psáno, že nejprve se musí stát ty ostatní věci?“ A bude se to muset naplnit stejným způsobem, jak to bylo v Bibli, aniž by to zpozorovali. Vzpomeňte si, když se ptali Ježíše, proč znalci Písma říkali, že dříve musí přijít Eliáš, On odpověděl: „*Ano, Eliáš přijde dříve a opět vše napraví. A jak stojí psáno o Synu člověka, že musí mnoho trpěti a být pohrdán. Ale pravím vám, že Eliáš již přišel a učinili mu, co chtěli, jak je o něm psáno. Eliáš již přišel a nepoznali ho.*“ (Mar. 9:12-13, Mat. 17:12). Stejně to možná bude také na konci. Rádi bychom byli průběžně informováni o tom, co se bude v tomto věku dít. Bůh každému věku přidělil určitý podíl Svého Slova. Také poznáváme, že jeden věk nemůže zasahovat do druhého. To je prostě nemožné.

Co by Mojžíšovi bylo platné, kdyby se snažil kázat Noemovo poselství? Co by bylo platné Ježíšovi, kdyby kázal Mojžíšovo poselství? k čemu by to bylo, kdyby Martin Luther přinášel římskokatolické poselství? k čemu by to bylo, kdyby John Wesley pokračoval s Lutherovým poselstvím? Co by bylo platné letničním, kdyby šli dále s poselstvím metodistů? Co nakonec pomůže letničním, půjdou-li dále se svým poselstvím, když Nevěsta bude odvolána? Dostali jsme se rovnou do věku setby. Jsme v konečném čase. „*Nepadne-li zrno do země a nezemře-li, zůstane samo.*“ (Jan 12:24)

Ty kritické články, které napsal jeden německý autor, jsou nakonec jen nevěrecké povídačky. Neodmítám ho proto, že mne tak napadl, ale proto, že je nevěřící. Tato kniha by se neměla volně prodávat. Říká v ní, že Bůh, který může sedět a říkat, jak otevřel cestu prostředkem Rudého moře a osvobodil Svůj národ, a pak tu sedí se založenýma rukama a nečinně přihlížet v těch temných věkách, jak lvi trhali křesťany na kusy, ženám namáčely vlasy do dehtu a pak je věšeli

na křížě a zapalovali, těhotné ženy byly vražděny a oni se sázeli, zda očekávala chlapce nebo děvče..., Bůh, který mohl dopustit tohle dělat s lidmi, kteří přece byli Božími služebníky, atd... Vidíte, on tomu vůbec nerozumí. Písmo je inspirováno. Nikdy Písmo nepoznáte, jestliže se posadíte a budete ho číst jen z theologického nebo intelektuálního hlediska. To ještě nikdy nebylo možné.

Nedávno jsem mluvil s jedním baptistickým kazatelem. Řekl: „Bibli neporozumíme, dokud nebudeme znát přesný význam z řečtiny.“ Odpověděl jsem: „O významu slov v řeckém překladu se hádali v koncilu v Nicei a ještě před ním.“ Takhle tomu nikdy neporozumíte, neboť Bible musí být zjevena inspirací. To je jediná cesta. Ježíš řekl Petrovi: „*Na této skále ... skále zjevení ... postavím svoji Církev.*“ Bude tam zjeveno, kým On je.

„*Tedy odpověděl Šimon Petr a řekl: Ty jsi Kristus, ten Syn Boha živého. A Ježíš odpověděl a řekl mu: Blahoslavený jsi Šimone, synu Jonášův; neboť tělo a krev ti nezjevilo, nýbrž Otec můj v nebesích. A já pravím tobě: Ty jsi Petr, a na této skále chci postavit svoji Církev, a brány pekla ji nepřemohou.*“ (Mat. 16:16-18)

Není postavena na Petrovi, ani na Něm samotném, nýbrž na duchovním zjevení o Něm, kým On je. ON je Slovo.

„*Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha a Bůh byl to Slovo. A to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi a viděli jsme slávu jeho, slávu jakožto jednorozeného Syna od Otce, plného milosti a pravdy.*“ (Jan 1:1 a 14)

„*Ježíš Kristus tentýž včera, dnes a až na věky.*“ (Židům 13:8)

Proto žijeme v době, kdy přišlo zjevení Slova Božího k jinému období než k letničnímu. Podívejte se, jsem nevzdělaný člověk; ale přírodu nemůžete předstihnout, protože běh přírodních jevů způsobuje Bůh. Je to tak, jak jsem již řekl. Slunce vychází, vykoná cestu během dne a večer zapadá, aby opět vyšlo příští ráno. Stromy, aby se připravily na zimu, spouštějí mízu do kořenů a na jaře se zase vrací.

Nevěstu Bůh přirovnává k pšeničnému zrnu. Ona, pravdivá a pravá Církev, která byla založena o Letnicích, mohutněla stále více a více ve velikou Církev. V temných věkách musela padnout do země a být pohřbena jako každé jiné zaseté obilné zrno. Musela zemřít, aby mohla opět vzejít ve zjevení. Vzešla v reformaci v jednom člověku – Martinu Lutherovi.

To první, co ze semene vzejde, jsou dva malé lístky a pak se připojují další listy. Tak vystoupil Martin Luther a pak přišli Zwingli a Calvin a tak to šlo dále. Pak to přešlo do klasu. To byl John Wesley ve svém období. Mělo to ještě pyl, který zaostal. Odtud přišlo letniční období. To se těsně přiblížilo podobě pravého zrna, pozorujeme-li jen stéblo; ale prozkoumáme-li pšeničné stéblo podrobně a odstraníme plevu, žádné zrno tam není. Ta je tam proto, aby chránila zrno, až se

vyvine. Kdyby zrno mělo být sluncem ozářeno naplno, zahynulo by. Musí být určitý čas chráněno, až všechn život obal opustí, tak jako opustil stéblo a pyl. Život přechází do pšeničného zrna a vytváří v něm originál podle toho, který byl zaset do země.

Všichni víme, že po třech letech, kdy bylo dáno poselství, se vytvoří organizace. Když to se stane, ihned umírá. Zemřelo ve dnech Luthera, Wesleye, Alexandra Campbella a všech ostatních, právě tak jako ve dnech letničního hnutí. Každá organizace ustrne a vzdálí se od Slova, takže není schopna přijmout nové zjevení. Usadili se tam a zemřeli. Život jde dále, aby zformoval pšeničné zrno. Když zrno vyrostě, prošel předtím život stéblem, vzkříšení všechno vyvolá a vyzdvihne vysoko ke vzetí.

Pomyslete na to, že toto poselství začalo Božím uzdravováním a činěním divů. Bůh nepořádá pro nikoho show. Kdyby toto poselství poslal skrze kostel, pak by nebyl Bohem. ON to nedělá, aby nás pobavil, jak jsme na to my, Američané, zvyklí, ale proto, aby přilákal pozornost lidí k tomu, co chce činit. Vidíte, když přišel Kristus, ten záračný Prorok z Galileje, Mistr. Jeho služba byla plná divů. Byl vítán v každém sboru. ale jednoho dne se posadil a řekl: „*JÁ a Otec jedno jsme!*“ Ó běda! To byl konec! „Pryč s takovým člověkem!“ Potom řekl: „*Nebudete-li jísti těla Syna člověka a pítí jeho krev, nebudete mítí v sobě života.*“

„Tak to vidíte, to je upír! Pryč od Něho!“ To bylo to, co muselo následovat za znamením.

Až do té doby to zahaloval obal. Ale nyní byl odstraněn. Vzpomeňte si, od chvíle, kdy toto poselství vyšlo, uplynulo 20 let. Ale žádná denominace z toho ještě nevznikla a ani nevznikne. Došli jsme na konec všech denominací. Pšeničné zrno to změnilo. Co tedy má pšenice vykonat? Musí zrát v přítomnosti slunce, dokud nepřijde kombajn a nesklidí ji.

Události, které se nám naplňují před očima, jsou pro každé období v Bibli oznámeny. Myslíme si, že jsme úplně mimo, ale to tak není. Všechno jde naprosto přesně podle Slova Božího. Bible se od každé posvěcené knihy odlišuje. Neexistuje kniha, která by se jí mohla rovnat, protože Bible je Bůh v podobě Slova. Slovo je vyjádřená myšlenka. Boží myšlenky byly vyjádřeny. Jeho Slovo přišlo k Jeho prorokům. Psali Bibli, která je podobou Slova. Ježíš to nazval semenem. Každé semeno plodí podle svého druhu, jestliže je ve správném stavu a ve správném prostředí. Tato Kniha prorocství předpovídá budoucí události. Je v ní obsaženo úplné zjevení Ježíše Krista. Nemůžete sem nic připojit ani ubrat. Každé zjevení se musí stát skrze ni. Musí to být Slovo. Lidé mohou říkat, že mají zjevení. Víme, že Josef Smith a mnozí jiní měli zjevení, ale bylo to v protikladu ke Slovu. Jestliže to přijde od Boha, bude v souladu se Slovem. Bude to dosvědčovat Boží přítomnost a dokazovat, že všechno věděl předem a potom to

Svým předvídáním předurčil. V Bibli je to předurčeno, tím má každý věk své místo, právě tak jako každý člověk a každý posel. ON je Bůh. Íábel proti Němu nemůže nic podnikat. ON je Bůh a určil, že se všechno stane přesně v souladu s Jeho Slovem.

Můžeme vzít mnoho jiných knih, které jsou označovány za posvátné. Přečetl jsem Korán a mnoho jiných, ale víte, to co nazývají posvátnými knihami, jsou jen sbírky etických zákonů, morálních zákonů nebo theologie; ale tato Kniha je Prorokem. Liší se od každé jiné knihy. Bible je Boží Slovo, které předpovídá budoucnost. Předpovídá, protože má předem varovat. Jestliže Bůh chce něco udělat, zaslíbil v Bibli, že na Zemi nevykoná nic dříve, dokud by to nezjevil Svým služebníkům, prorokům (Amos 3:7). Bůh nemůže lhát. ON to nejprve zjeví.

Takto to dělal už během všech věků. Bylo nám zaslíbeno navrácení všeho v posledních dnech. Neexistuje kostel nebo denominace, ať metodisté, baptisté, presbyteriáni nebo letničtí, kteří by byli schopni je dovést tam, aby byli Nevěstou. Selhali. Smýšlejí o sobě navzájem velice nepřátelsky. Vplížilo se mezi ně zesvěšnění, zemřeli ve svých vyjetých kolejkách. Bůh to ví.

Právě tak to bylo, když přišel Ježíš poprvé. Každý má své vlastní učení. Ale musí být něco, co nám poslal Bůh. Jednou to zaslíbil a jediná cesta pro vás je, zachovávat Jeho původní pořádek. Podle Malachiáše 4 zaslíbil, že nám pošle v posledním čase proroka, který obrátí srdce dětí zpět k apoštolským otcům. V Lukáši 17 a na mnoha jiných místech zaslíbil, co bude konat v těchto posledních dnech. My máme vlastní výklady Slova. Říkáme, to znamená toto, metodisté říkají, znamená to tohle, baptisté říkají něco jiného. Jedni říkají to a druzí ono, a... ó, běda! Bůh ale nepotřebuje vykladače. Dává výklad tím, že to splňuje v tom věku, pro který to bylo určeno. Nežijeme v letničtím věku. Žijeme v jiném čase. Nežijeme v metodistickém období. Žijeme v jiném čase. Žijeme tady, na konci, v období Nevěsty, kdy je Církev vyvolávána a shromažďována ke vzetí. To je podle mého přesvědčení jasná pravda.

Bible je knihou proroctví. Těm, kteří jí uvěřili, je nařízeno ji ctít, číst a věřit jejímu Autorovi, neboť každé napsané slovo se musí naplnit. Každé slovo musí dojít naplnění, protože je to Ježíš Kristus v každém věku. Tentýž včera byl Ježíš Kristus v Noemovi, Ježíš Kristus v Mojžíšovi, Ježíš Kristus v Davidovi a Ježíš Kristus v Josefovi. Je to Ježíš Kristus tentýž včera, dnes a až na věky. A je to Ježíš Kristus, který je dnes mezi svým lidem a koná skutky, které pro tento věk zaslíbil. Je to Ježíš Kristus, ale Církev tak ztuhla a natolik se vzdálila, že potřebujeme něco, co by nás vrátilo ke Slovu. Jak víme, že se to tak stane? Musí to přijít podle Božího plánu. Nepřijde to od nějakého laika, od Obchodníků, a z kostela také ne, protože to Bůh ustanovil ve Svém plánu.

Před několika dny jsem ve Shreveportu přednesl v národním telefonním vysílání poselství „Jak se můžeme pokoušet sloužit Bohu, aniž by to byla Boží vůle“. David chtěl dopravit archu smlouvy zpět do domu. Byl to pomazaný král. Dotazoval se svých úředníků, vůdců nad tisíci, vůdců nad desetitisíci, atd. Všichni viděli, že je to znamenité a byli tím tak nadšeni, že jásali a prováděli všechny možné náboženské úkony, ale stáli v protikladu k Boží vůli. V zemi byl prorok Nátan, ale toho se ani nezeptali. Viděli, že to nemělo úspěch, přestože byli upřímní. Můžete být velmi upřímní, ale pokud nevíte, co děláte, namáháte se zbytečně. Vraťte se! Jděte do Slova Božího, nechte se s ním uvést do souladu a pak jděte dále. Voják neví, co má dělat, když nedostane rozkaz. Musíme být křesťanskými vojáky a rozkazy dostávat z Bible. Ne příkaz pro včerejšek, nýbrž příkaz pro dnešní den. Po které cestě jdeme? Poznejte hodinu, ve které žijeme.

Tyto přítomné události kolem nás tak rychle proletí. Jednoho dne poznáme, že jsme se opozdili, že jsme lapeni a označeni znamením šelmy dříve, než jsme to zpozorovali.

Musíme tedy trpělivě čekat na splnění těch proroctví, která byla zaslíbena. Každé z nich se musí naplnit ve svém určeném čase, který předpovídá. Ten Autor to udělal již dříve a my čekáme na to, že to udělá znovu. Jaký je to čas! Je to jako kalendář. Do kalendáře se podíváte, abyste vyhledali nějaký den roce a do Boží Bible se díváte, abyste poznali, v jakém žijeme věku. Nežijeme v metodistickém věku nebo baptistickém, žijeme ve věku Nevěsty, žijeme ve věku, ve kterém je Nevěsta vyvolávána a vracena Bohu cestou, kterou On zaslíbil.

Jako v každém jiném věku, tak i dnes stále ještě lidé přidávají ke Slovu vlastní teologický výklad a odmítají věřit svatému Božímu potvrzení. Ne co říkám já nebo někdo jiný, nýbrž co nám Bůh zaslíbil a co On koná, to potvrzuje výklad Jeho Slova.

Před 40 nebo 50 lety, pokud jste byli pravými letničnými, vám říkali: „Vyjděte z organizace!“ Vaše matky a otcové tu věc proklínali. Ale vy jste se potom vrátili zpátky, přesně jako pes ke svému vývratku. To, co zabilo předešlou Církev, zabilo stejným způsobem i vás. Nemám nic proti lidem v ní, ale proti systému té věci.

Až se vrátím domů, budu kázat o „Cestě hada“. Poslechněte si to, když dostanete magnetofonový záznam. Ti kněží tehdy viděli potvrzené naplnění těch proroctví z Božího Slova. Přesně stanovili, jak by měl Mesiáš přijít. Věděli, co by se mělo stát. Farizeové měli vlastní představu, saduceové měli svoji a také herodiáni; On ale přišel v rozporu s jejich představami, avšak v naprostém souladu se Slovem. Ježíš řekl, že kdyby ho poznali, poznali by Jeho den. Farizeové řekli: „Nu, máme Mojžíše.“ *Ježíš řekl: „Jestliže věříte Mojžíšovi,*

tedy věřte i ve mne; neboť on o mně psal.“ (Jan 5:46) Bůh přesně potvrdil, co zaslíbil. Představovali si, že Mesiáš přijde tak, aby jejich skupina byla poctěna, jinak to nemůže být Mesiáš. Nuže, dnes je to právě tak. „Jestliže se na to nedíváte mými brýlemi, nebudete vůbec vidět.“ Nenávidíme takovéto smýšlení, ale je to naprostá pravda.

„Častokrát a rozličnými způsoby mluvíval někdy Bůh otcům skrze proroky...“ (Židům 1:1)

Bůh napsal Bibli v dávných dobách vlastním zvoleným způsobem, ne skrze theology. Nedával výklad prostřednictvím theologů, nikdy se ani nestalo, že theologové by v některém čase obdrželi výklad Božího Slova. Výklad přichází jediné k prorokovi, a jediná cesta, jak vyjít z tohoto zmatku je, že nám Bůh toho proroka pošle. Jen tak se to může stát. Musíme věřit a vyhlížet po naplnění. Vidíte, Bible nebyla napsána lidmi, Bůh ji napsal. To není kniha nějakého člověka. Není to kniha nějakého theologa. Je to Boží Kniha, Kniha proroctví, napsaná a vyložená proroky.

Bible říká, že Slovo Pána přichází k prorokovi. Jak krásně to bylo ilustrováno nebo ukázáno, když Ježíš přišel na Zem. Jan, který byl prorokem onoho dne, řekl, že přijde čas, kdy Bůh přinese obět'; Beránek Boží, Člověk. Jan řekl, že Jej pozná, až přijde. Byl si svým poselstvím tak jist, že řekl: „*Je mezi vámi, a nevíte o tom.*“ (Jan 1:26). Příští den Jan viděl Ježíše přicházet, aby se s ním setkal. Když Jan vzhlédl, spatřil nad Ním znamení a řekl: „*Hle, Beránek Boží, který nese hřích světa.*“ (Jan 1:29). Tedy Ježíš věděl, že byl před národem potvrzen. ON byl Slovo. Pochybujeme snad o tom?

Abychom v této myšlence pokračovali. V Mat. 3:13 přišel Ježíš k Janovi, aby se dal pokřtít. Šel k prorokovi rovnou do vody. Tak to je. Slovo vždycky přichází k prorokovi, tak nemůžeme očekávat, že přijde k theologům, k denominacím, musí přijít Boží cestou. Slovo budou lidé nenávidět, pohrdat jím a odmítat je. Zavrhnou ho, ale Bůh to přesto učiní. Odmítli ho v Ježíši Kristu, odmítli ho v Janovi, odmítli ho v Jeremiášovi, v Mojžíšovi, ale Bůh jde stále dál, tak jak zaslíbil, že to udělá. Nikdy neselhal, aby to neudělal stejným způsobem.

Jeho prorok, který viděl vidění, často nerozuměl tomu, co viděl. Co řekl a napsal, byla Boží myšlenka, vyjádřena ústy muže. Ovšem, slovo je vyjádřená myšlenka. Bůh vyvoluje podle Svého předurčení. Pro každé období určil muže, tak například Mojžíš měl splnit to, co bylo zaslíbeno Abrahamovi. Mojžíš se narodil, aby byl prorokem. Nemohl být ničím jiným, protože k tomu se narodil. Bůh volí proroky pro každé období. Určuje povahu toho muže, způsob kázání, dar a všechno ostatní musí odpovídat požadavku toho dne. Bůh toho muže stvoří a pošle jej do jeho určeného času. Jak jsem kázal včera večer, jsme zárodkem Božího semene. ON věděl, který muž v každém věku vystoupí ještě dříve, než na

Zemi byla nějaká molekula, světlo nebo cokoliv jiného. Vy jste semeno vašeho otce. Byli jste ve svém otci, ale váš otec s vámi ještě neměl obecenstvo. Byli jste tu, ale nevěděli jste to a on to také nevěděl. Potom jste byli zjeveni, aby s vámi mohl mít společenství.

Jestliže jste znovuzrozeni, jste zrozeni k věčnému životu. Je jen jediná forma věčného života a to je život Boží – řecké slovo Zoe. Jestliže jste syn nebo dcera Boží, pak jste v Bohu vždycky byli. Věděl, v kterém záhonu času budete vysazení. Nyní jste stvoření, zjevení jako syn nebo dcera Boží, setkáváte se s výzvou dosvědčit pravého živého Boha v této hodině. Byli jste vyvolení před ustanovením světa. Jestliže jste nebyli vyvolení v té době, pak to nikdy sami nemůžete udělat. Je úplně jedno, jak velice se pokoušíte o napodobení toho. Nemůžete vymačkat krev z řepy, když v ní krev není.

Říkám-li něco ženám s krátkými vlasy, lidé říkají: „Ty si ničíš službu.“ Zničit službu, kterou ustanovil sám Bůh? Ani pomyšlení!

Když je v těle matky počato dítě, začíná buňkou, potom přibude další buňka. Není to jedna buňka člověka, další psí, další kočičí a další od něčeho jiného. Je to úplně a cele lidská bytost. Jestliže je člověk zrozen z Ducha Božího, nepřijímá do svého života nic než nezfalšované Boží Slovo, které je určeno pro tu hodinu. Přijímá plné Boží Slovo. Nemíchá je s nějakým vyznáním víry nebo něčím jiným. Podívejte se do Bible a podle těch velkých věcí, které jsou nyní zjeveny, poznáte, v kterém věku žijeme.

Když Církev dosáhne na konci každého věku hranici, odvrací se od Slova a přiklání se ke hříchu a zesvětštění. Zesvětštění je hřích. Bible říká, když milujete svět nebo věci světa, není ve vás láska Boží. V 2. Moj. 13:7 nesměl být během sedmi dnů, které reprezentují sedm církevních období, mezi lidem nalezen žádný kvas. To znamená, že s nimi nic nebylo smícháno. Bylo to dokonale bez kvasu. Pro nás to znamená, že se nemáme směšovat s vyznáními víry a jiným kvasem světa. Máme mít podíl jen na nekvašeném chlebu Slova Božího, neboť člověk má žít každým slovem, které vychází z Božích úst. Denominační systémy a světská móda do nás zanesly kvas. Je to již tak zlé, že to vypadá skoro jako v Hollywoodu. Nakonec to dopadne jako v Anglii, kde je oltářní volání ostuda.

Evangelium musí být zvěstováno v plnosti a Boží mocí, která to potvrzuje podle období a dokazuje, že to přesně souhlasí s Božím Slovem. Jestliže se to nestane, jste jen členem nějakého sboru. Je úplně jedno, jak moc se snažíte Bohu prokázat službu nebo jak jste věrní svému sboru, pokud nebylo předurčeno, aby byl ve vás zárodek věčného života, dorostete do beztvaré bytosti a nikdy nebudete pravým Božím synem nebo dcerou.

Často vyprávím příběh o malém orlu. Sedlák chtěl nechat kvočnu vysedět vejce a jedno mu scházelo do sady. Nevím, jestli někdo z vás ví, co je „sada“ vajec nebo kolik jich v ní je, ale každopádně jedno chybělo a tak je vybral z orlího hnízda. Orlice měla dvě vejce, on jedno vzal a dal je pod slepici. Když se pod slepicí vylíhl orel, byl to podivný pták. Slepíčímu kvokání nerozuměl. Nemluvila tak, jak to chtěl slyšet. Hrabala na dvorku a sezobla, co tam našla, ale to nebylo nic pro něho. Byl mezi nimi jako bílá vrána, jistěže. Slepice kvokala a on jí nerozuměl. Jednoho dne jeho matka upozorovala, že ze dvou vajec jí zbylo jen jedno. Vydala se hledat to druhé. Vzlétla a kroužila nad krajem, až letěla nad slepičím dvorem. Spatřila, jak orle chodí za starou slepicí. Vykřikla: „Dítě, ty nejsi kuře, jsi orel!“ Jejímu křiku porozuměl úplně správně. Proč? Protože byl orlem.

Jestliže je nějaký člověk určen být synem Božím, i když sedí pod vyznáními víry a starým formálním náboženstvím, jakmile uslyší kázání Božího Slova s mocí a vidí, jak je Bůh potvrzuje, poběží tam tak jistě, jakože jedna a jedna jsou dvě. Nezájímá ho, co říká někdo jiný jinak, když vidí zjevené Boží Slovo, přiletí k němu, protože je malým orlem.

Ta povídka pokračuje, že orle odpovědělo: „Mami, jak mohu vylétnout vzhůru?“ Odpověděla: „Prostě vyskoč, já tě chytím.“ To je jediné, co musíte udělat – vyskočit, vyskočit k Bohu, k zaslíbení. „Pane Ježíši, věřím Ti z celého srdce. Věřím poselství této hodiny. Vidím, že je potvrzováno a vím, že je to správné.“ Vyskočte, postavte se na nohy! Matka vás zachytí. Nestarejte se. Jestliže jste orlem, bude tam, aby vás zachytila.

Vidíme tedy, že žijeme v úžasné době, kdy věřící vidí Boží pravdy potvrzené. To potvrzení samo dokazuje, že v tom je absolutně Bůh. Potom je oznamováno zaslíbené Slovo. Semeno vzešlo; věřící to vidí a věří tomu. Ostatní prostě vůbec nic vidět nemohou.

Vy víte, že jsem všude v této zemi dost tvrdě kázal, že by tu nikde neměla být žena s krátkými vlasy, ale pokaždé, když s vrátím, jich přibývá. Čím to je? Něco nesouhlasí. Víte, že Slovo to učí. A přesto říkáte: „Na tom nezáleží“. Ale přece na tom záleží! Zním jednoho znamenitého bratra, který řekl: „Položím na tebe ruce, bratře Branhame, já tě miluji, zničíš si službu. Tvou věcí přece vůbec není, abys to těm ženám říkal. Přenech to pastorům.“

Řekl jsem: „Ale ti to přece nedělají.“

Odpověděl: „Nu, ale není to tvůj úkol, stačí, když se budeš jen modlit za nemocné.“

Ptal jsem se: „A čím úkol to tedy potom je? Jsem povolán, abych kázal evangelium.“

Řekl: „Položím na tebe ruce a budu prosit Boha, aby to od tebe vzal.“

Řekl jsem: „Pokud bych mohl vložit ruce také já na tebe, pak bych prosil, aby ti Bůh otevřel oči, abys to mohl vidět.“

Namítl: „Lidé věří, že jsi Boží služebník a prorok, měl bys ženy učit, jak obdrží veliké dary a jak mají prorokovat a podobně.“

Odpověděl jsem: „Jak je mohu učit algebru, když se nechtějí naučit ani abecedu?“ To je pravda. Jestliže nechcete udělat ty nejsamozřejmější věci, jak potom chcete dělat ty duchovní? Bratře, sestro, zní to jako vtíp, ale je to pravda evangelia. Je mnoho lidí, kteří tomu prostě nejsou schopni uvěřit a to dokonce ani Duchem naplnění lidé.

Nyní vás trochu poučím. Křest Duchem svatým ještě neznamena, že vejdete. To ani v nejmenším. Nemá to nic společného s vaší duší. Duše je v nitru. To rozhodující musí přijít od Boha.

Navenek máte pět smyslů nebo pět kontaktů, abyste mohli vnímat své zemské okolí. Uvnitř pak máte ducha a v něm máte také pět kontaktů: svědomí, lásku, atd. Sledujte, že v duchu můžete být pokřtěni pravým Božím Duchem a přesto být ztraceni. Je to duše, která žije. Tak je to od Boha určeno. Neřekl Ježíš: „*Mnozí mi řeknou v onom dni: Pane, Pane, neprorokovali jsme v tvém jménu? Nevyháněli jsme zlé duchy v tvém jménu? Nečinili jsme v tvém jménu mnohé skutky? Pak jim vyznám: nikdy jsem vás neznal, odejděte ode mne, činitelé nepravosti.*“ (Mat 7:21-23)

Neprorokoval Kaifáš? A přesto to byl ďábel. Ostatní kněží, kteří byli považováni za vůdce onoho času, vystupovali pokorně a konali dobré skutky, přece odmítli vidět samo Boží Slovo, které měli zjevené před očima. Mohli bychom ze Slova přibrat ještě mnoho takových příkladů.

Jak to bylo s Balámem? Říkáte, že Bůh Svůj úmysl změnil? Ne, nikdy! Když Balám působil jako prorok, jako biskup, kněz nebo jak jej chcete nazývat, byl velikým mužem. Ale když se ptal Boha na radu, jak má proklít Izrael, protože především on sám je vůbec nemohl vystát, řekl Bůh: „Nechod!“ Potom za ním poslali jednoho hodnostáře, možná biskupa nebo presbytera s lepším vzděláním, který se měl pokusit jej přesvědčit. Tedy se Balám vrátil a ptal se Boha ještě jednou. Boha se nemusíte ptát podruhé. Když On mluvil poprvé, byla ta věc vyřízena, ale Balám to nepochopil. Vydal se k Balákovi a pohlédl na Izraelský národ. Pomyslel si: „My jsme velký národ a Izrael je jen malý roztroušený houf, ale všichni věříme ve stejného Boha.“ To je pravda. Všichni věřili v téhož Boha. Všichni vzývali Jehovu. Podívejte se na Balámovu oběť na sedmi oltářích – Boží dokonalý počet sedmi církevních období – sedm skopců, kteří mluví o příchodu Pána. On byl právě tak fundamentální,

jako Mojžíš. Ale vidíte, neměl žádné Boží potvrzení. Ano, oba byli proroci, ale Mojžíšovu službu doprovázel nadpřirozený ohnivý sloup, světlo, které viselo nad táborem. Bylo Boží uzdravování, jásot, neboť Král byl v táboře. Děly se mezi nimi velká znamení a divy. Bylo to znamení, že Bůh bydlel mezi Svým lidem. Oba dva byli správně fundamentální, ale Balám se stále snažil Izraelský národ přemlouvat a očarovat. Tohle se stalo právě předtím, než dosáhli zaslíbené země. Během pár dnů by tam již byli.

Tady bych rád něco řekl. Jednoho dne mě za to třeba zastřelí, ale pamatujte si: **Kostelní církve budou stále více a více očarovány ekumenickou radou.** Chtějí si namluvit, že všichni patříme ke stejné skupině. **My k této skupině nepatříme! Pojd'te z toho ven! Oddělte se!** Chceme se od toho distancovat tak dalece, jak jen je to možné.

Balám myslel, že ty děti se mezi sebou klidně mohou ženit a vdávat, protože přece věří v téhož Boha. Jak dva spolu můžou jít, když nejsou zajedno? Jak můžete jít s Bohem, když s Jeho Slovem nesouhlasíte? Jak můžete přijímat vyznání víry, atd., když je přikázáno, abychom to nedělali? Nemůžete míchat kvašené s nekvašeným. Olej a voda se nesmísí. Tma a světlo se nesmíchají. Světlo je tak silné, že tmu vyžene. A tak nejde obojí promíchat. Nemůžete dát dohromady Církve s denominací a smíchat. Nemůžete smíchat Církve s vyznáním víry. Nemůžete smíchat evangelium a svět. To se nedá spojit.

Netáhněte jho s nevěřícími. Nebo jaký je spolek spravedlnosti s nepravostí? A jaké je obcování světla s temností? A jaké je porovnání Krista s Beliálem? Anebo jaký je díl věrného s nevěrným? A jaké společenství chrámu Božího s modlami? Nebo vy jste chrám Boha živého, jak pověděl Bůh; přebývati budu v nich, a procházeti se, a budu jejich Bohem a oni budou mým lidem. A proto vyjděte z prostředku jejich, a oddělte se, praví Pán; a nečistého se nedotýkejte, a já přijmu vás. A budu vám za Otce, a vy mi budete za syny a za dcery, praví Pán všemohoucí. (2. Kor. 6:14-18)

To se nemůže stát dříve, dokud nebudou zjeveny tyto věci a Slovo Boží pro tuto hodinu nebude prokázáno jako pravdivé. Potom následujte v těchto stopách. Letniční lidé, myslete na to, pro tohle přišel Luther o své poselství, pro tohle o ně přišel Wesley. Kdyby šli luteráni dále, byli by metodisty. Kdyby Wesleyova církev pokračovala, byla by z ní letniční. Nyní, kdyby letniční pokračovali, byli by Nevěstou.

Ale když se dopouštíte stejné chyby, a stále se vracíte do světa tou cestou, na které nyní jste, pak budete ztraceni. Budete plevou a stéblem, které budou spáleny. Víme, že On shromáždí pšenici do obilnice, ale plevy bude pálit ohněm neuhasitelným (Mat. 3:12). List byl přesto pouhým nositelem, život však postupoval dále, aby vytvořil něco jiného, aby podoba rostliny byla dokončena.

Tak Církev prochází ospravedlněním, posvěcením, křtem Ducha svatého, navrácením darů, přesně do Kristova obrazu. Kristus je Ženich a Církev je Nevěsta. Nevěsta je částí Ženicha. Musí to být Církev Slova, žádný denominační kostel. Slovo Boží je oznamováno potvrzováním.

Rebeka nečekala, až dostane druhý příkaz. Zeptali se jí: „Chceš jít s Eliezerem?“ Řekla: „Ano, půjdu!“ Byla utvrzena Duchem Božím. Stala se jednou z královen Bible. Jednala podle hnutí Božího Ducha, který na ni přišel, aby jí ukázal, co bylo potvrzením absolutní pravdy a ona tomu uvěřila.

Balám nebyl schopen ten rozdíl poznat. To nemůže mnoho lidí. Faraó to nemohl poznat, ačkoli měl to potvrzení před očima. Dátan to nemohl vidět. Když viděl Mojžíše, řekl: „Myslíš si, že jsi jediný v této skupině? Celá Církev je přece svatá. Ty si myslíš, že jsi jediný, kdo tu může mluvit?“ Dátan by to měl vědět lépe. Mojžíš věděl, proč ho Bůh poslal. Když to Mojžíš slyšel, padl u vchodu stánku smlouvy na tvář. Bůh řekl: „*Odděl se od nich!*“ A zahladil je.

Myslete také na to, že hřích, kterého se Izrael dopustil tím, že uposlechl Baláma, když jim namluvil, že všichni lidé jsou si rovni, nikdy nebyl odpuštěn. Podívejte se, udám tu děsivé číslo. Ze 2 000 000 lidí, kteří vyšli z Egypta, vešli do zaslíbené země jen dva; přestože všichni jedli totéž, všichni se v Duchu radovali, měli všechno společné, ale když došlo k rozdělení, Slovo je roztrídilo. Dnes je to právě tak. Slovo třídilo.

Říkáte: „Podívejte se, všichni jsme si podobní.“ Bible v Mat. 24:24 říká, že v posledních dnech si ti duchové budou tak podobní, že by dokonce i vyvolení byli svedeni, kdyby to bylo možné. Pleva vypadá skoro jako pšeničné zrno, ale není to zrno. Budou si tak podobní, že dokonce i vyvolení by byli svedeni. Utvořili jste denominaci, následovali jste ji, jste vyschlí a zemřeli jste, ale dál se ve vás tvořilo pšeničné zrno. Pleva je nositelkou, ale není ještě samotnou pšenicí. Uvědomte si, že pšenice se stále utváří dál. Při vzkříšení bude v pšeničném zrnu opět působit všechna síla pšenice.

Tady se na chvíli zastavme. Doufám, že vás nepolekám, ale podívejte se, chci se vás na něco zeptat. Pokud jde o správný údaj, jde-li o semeno dobytka obojího pohlaví, tak ze samce vyjde asi 1 milion semen a ze samice 1 milion vajíček, víte však, že oplodněno je jen jedno z nich? Jedno semínko si proklestí cestu mezi všemi ostatními a najde plodné vajíčko, aby se s ním spojilo a všechna ostatní semena zemřou. K životu je určeno jen jediné z nich. Ostatní ne, i když jsou všechna stejná. Jedno z milionu!

A co kdyby to bylo dnes večer také tak! Mám zato, že na Zemi se hlásí ke křesťanské víře asi 500 milionů lidí. Jestliže by dnes večer došlo ke vzetí, bylo by vzato jen 500 lidí. Jednoho dne by mohlo tolik lidí zmizet a nikomu by se nepodařilo zjistit místo jejich pobytu. Kdyby byla Nevěsta vzata, divili by se,

co to všechno znamená. Ve sborech by se prostě kázalo dál jako vždycky a řekne se, že obdrželi to a ono. Vidíte, jaký by to byl podvod? Nechci říci, že to tak bude, já to nevím. Nejsem žádná autorita. Bůh je soudcem. Avšak lehce se to tak může stát.

Proč to nepoznal Chóre? Proč to nepoznal Dátan? Proč to nepoznal Achab, když ho navštívil Jozafat a řekl: „Víš, že Jozue rozdělil zemi, kterou nám dal Bůh, ale Syřané mají kus země, která patří nám. Naše děti mají hlad, zatímco Syřané, naši nepřátelé, krmí své děti pšenicí, která by měla být naše.“ Měl pravdu, to je podle Písma. Achab řekl: „Chceš mi pomoci vytáhnout a znovu to území zabrat?“

Nu, někdy dobrý člověk ustoupí pod vlivem zlého. Ale sledujte to pozorně. Jozafat byl velký nábožný muž, řekl: „Jistě, měli bychom spolu vytáhnout. Jsme všichni stejní lidé.“ Ale oni nebyli stejní lidé! „Jistě, půjdeme. Ale zeptejme se nejprve Pána na radu. Není tu nějaký Pánův prorok?“

Achab ho ujistil: „Ale ano, mám jich plný seminář, 400 těch nejlepších.“ Všichni se honosili tituly PhDr. a jinými, které k tomu patřily. Jen to pozorujte, byli to Hebrejci z prorocké školy. Poslechněme si je.

Sedechiáš tam byl mezi nimi ten nejvyšší, biskup. Předstoupil před ty krále a byl zcela jistě inspirován. Udělal si dva veliké železné rohy a řekl: „Tak praví Pán. Vezmeš tyto rohy a vyženeš Syřany ze země.“ A všichni ostatní prorokovali v naprostém souladu. Každý ze semináře přísvědčoval. Achab řekl: „Vidíš to?“ Jozafat byl duchovní člověk, neboť nebyl ještě úplně vyschlý, ten měl pochybnost. „Copak tu není ještě někdo jiný?“ Proč se chtěl ptát ještě jiných, když celá ekumenická rada prohlásila, že je to v pořádku. Achab řekl: „Ano, je tu ještě jeden, Micheáš, syn Jimly, ale toho nemám rád. Nenávidím ho, protože neustále naše lidi napomíná, mne proklíná a říká mi jen to zlé, co na mně je. Nenávidím ho.“

Jozafat řekl: „Ó tohle, králi, neříkej. Pojdme a zavolejme ho.“ Tedy se k Micheášovi vydalo několik biskupů a starších a řekli: „Poslyš, chceš-li se zase vrátit do naší organizace, pak musíš říkat totéž, co říkáme my a opět tě tam uvedeme.“ Ale to musel být muž Boží, na kterého lidé nemohli pokládat ruce, poněvadž na něm spočívala Boží ruka. On zrcadlil pravdu Boží.

Řekl: „*Jistě tam půjdu, ale řeknu jen to, co mi do úst vloží Bůh.*“ To je správný Boží muž! Micheáš je požádal: „Nechte mne jednu noc o samotě.“ v noci Bůh k prorokovi mluvil. Ráno řekli: „Nu, jak to je, Micheáši?“ Odpověděl: „*Spatřil jsem Izraele rozptýleného po horách jako ovce bez pastýře.*“ Pak přistoupil ten velký biskup, uhodil Micheáše do tváře a řekl: „Kam odešel Duch Boží? Neboť vím, že jsem měl Ducha. Tancoval jsem v Duchu a činil všechny ty věci. Duch byl na mně. Kam odešel?“ Micheáš, pravý Boží prorok, zkoušel své vidění na Slově. Kdyby se Slovem nesouhlasilo, nebylo by pravé. Slovo pro onu

hodinu, chápete? Podle Písma jim to území patřilo, podle Slova se zdálo, že všechno souhlasí, až na jednu maličkost.

Jen pomyslete, že to bylo jediné slovo, které způsobilo všechen nepořádek – když Eva neuvěřila jedinému Božímu slovu. Jediné slovo způsobilo tu nouzi. Ježíš přišel doprostřed biblického dění a řekl: „*Člověk není živ jen chlebem, nýbrž každým slovem vycházejícím z Božích úst.*“ (Mat. 4:4)

Na konci Bible řekl: „*Jestliže by kdo přidal k těmto věcem, že Bůh jemu přidá ran popsaných v Knize této. A jestliže by kdo ujal od slov proroctví tohoto, odejme Bůh díl jeho z Knihy života, a z města svatého, a z těch věcí, které jsou napsány v této Knize.*“ (Zjevení 22:18-19) Nemůžete brát jen jednu část evangelia. Metodisté, baptisté, presbyteriáni, katolíci, svědkové Jehovovi a všichni z toho mají jen část, ale je to celé Slovo, Slovo té hodiny, co platí. Nikdy nebudou mít všechno, dokud Bůh nepošle proroka, který by mohl vystoupit a říci jim pravdu a potvrdit a dokázat, že je to pravé. A i potom to ještě přejde kolem lidí a nikdy se nedozvědí, že to tu bylo. Bude to přesně tak, jak to bylo vždycky.

Vy katolíci, upálili jste Janu z Arku u mučednického kůlu, protože jste věřili, že byla čarodějnicí. O dvě stě let později jste vyhrabali kosti kněží, kteří to udělali, a hodili je do řeky. Neuznali jste ani sv. Patrika, ani ty ostatní. Tehdy vám proklouzl pod rukama a Bůh to opět učiní a vy se ani nikdy nedovíte, že se to stalo. Tiše přijde a odvede si Nevěstu, vezme ji z prostředku lidí.

Micheášovi trochu lépe porozumíme, když poznáme, že věřil tomu, co Bůh řekl skrze pravého proroka. V 1. Kr. 21:19 řekl Eliáš Achabovi: „*Tak praví Pán: Ty jsi zavraždil a nyní jsi se již také ujal dědictví? Dále mu řekl: Tak praví Pán: na místě, kde psi lízali Nábotovu krev, budou psi lízat i tvoji krev.*“ To se stalo v 1. Kr. 22:37-38, protože Bůh to řekl. Jak by prorok mohl předpovídat dobré, když proti tomu stálo zlé. Jste nazí a mizerní, i když říkáte: „Jsem bohatý, mám veliké sbory jako metodisté, baptisté a presbyteriáni. Mám to i tamto. Mám to nejlepší ze všeho.“ To je pravda. Ale nevidíte, že jste nazí, slepí a mizerní v těch pravých věcech, že Bůh je zjeven v Duchu. Věřme dříve než bude pozdě.

Micheáš řekl: „*Viděl jsem Pána sedět na trůnu a všechna vojska nebeská stála po Jeho pravé a levé straně. A Pán řekl: ‚Kdo přemluví Achaba, aby vytáhl a v Rámot Galád padl?‘ A tu jeden řekl tak a jiný onak. Pak předstoupil jeden duch a řekl: ‚Já jej přemluví!‘ A Bůh řekl: ‚Jak?‘ A on odpověděl: ‚Půjdu a budu lživým duchem v ústech všech jeho proroků!‘ A On řekl: ‚Přemluvíš jej. Tobě se to podaří.‘*“ Dejte proto pozor! „*Pán dal lživého ducha do úst všech těchto proroků, a Pán o tobě vyřkl zlé.*“ (1. Kr. 22:19-23).

Sledujte to, ty proroky naplnil lživý duch. Byli by měli vědět, že duch, který na ně vstoupil, nesouhlasil se Slovem. Byli natolik strženi poctou, že jsou

královými proroky a že mají všechno v nejlepším pořádku, že si Pánova pravdivého slova ani nevšimli.

Přesně tohle udělala Církev v dnešní době. Od staré zkušenosti jste zašli daleko. Před mnohými lety jste vy, letničníci, stáli na rozích ulic a kázali evangelium. Vyšli jste ven z organizace a označovali se za svobodné lidi. Nyní jste do toho všichni zase zahrnuti, jako když se prase vrátí do svého bahna a pes k svému vývratku (2. Petra 2:22). Když to vyzvracel jednou, udělá to zase! To je pravda. Bůh řekl, že vás chtěl vyvrhnout ze Svých úst. Řekl, že jste vlažní, ani horcí ani studení. Máte shromáždění, trochu zahrajete a zazpíváte pár písní. Je to už tak špatné, že je to pro křesťanství skoro hanba.

Nedávno mi zavolal můj syn, ať se podívám na jedno TV vysílání. Skupina „Little Rickies“ tam poskakovala jako při rokenrolu a zpívala duchovní písně. Je to ostuda pro Ježíše Krista. V kostelech již není žádná úcta a bázeň. Vypadá to jako rokenrolová a módní show a ne jako Církev živého Boha, ve které se na Zemi může zjevovat v moci Ježíš Kristus. Někde něco nesouhlasí. Uklouzli. Bible říká, že se to stane. Podívejte se, kde jste! Dejte pozor! Probuďte se dříve, než bude pozdě!

Tedy víme, že Bůh se ptal: „*Kdo oklame Achaba, aby se naplnilo slovo proroka?*“ Vidíte, jestliže nějaký prorok vysloví Slovo, potom mohou nebe i Země pominout, ale Slovo nemůže zklamat. Musí být naplněno. Proto se to muselo stát, aby slovo proroka bylo naplněno. Achab řekl: „*Zavřete ho do vězení, dávejte mu chléb a vodu soužení, a až se v pokoji vrátím, postarám se o něj!*“ Micheáš stál pevně, protože věděl, že on i jeho poselství bylo správné, neboť to bylo „*Tak praví Pán*“ z vidění a ze Slova. Muselo to být správné. „*Jestliže ty se vrátíš, pak Bůh ke mně nikdy nemluvil.*“ Víte, co se stalo. Slyš a rozuměj, bratře!

Kaifáš to nemohl vidět. Proč? On byl biskup, papež všech kostelů. Proč to tedy nemohl tento muž pochopit, když tam Ježíš stál, nebo proč nechtěl pochopit, když v kostele zpíval 22. Žalm: „*Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?*“ Toto místo Písma hovořilo právě o NĚm, o tomtéž Bohu, kterého vzývali a přesto Ho odsoudili a zabili jako blouznivce.

Šokovalo by vás, kdybych vám řekl, že se právě schyluje k tomu, aby se to opakovalo. Bible říká, že Kristus stojí venku a tluče, chce vstoupit dovnitř a nikdo Ho nepouští (Zjevení 3:20). „*Já které miluji, trestám a kárám.*“ (Zjevení 3:19) Jinými slovy: „*Kárám jej, srazím ho k zemi, ale činím to, protože ho miluji.* „*Otevřete a vpusťte Mne dovnitř. Nechci do nějakého kostela, ale do každého jednotlivce.*“ Nemohl vejít do kostela, tam před Ním zavřeli dveře.

Toto období je ze všech jediné, ve kterém je Ježíš postaven mimo Církev. Ježíš vyhoštěn za dveře. Ježíš zamítnut! Ježíš byl odmítnut; v ostatních obdobích

se zjevil jen částečně ve formě ospravedlnění atd. V tomto věku se zjevilo dokonalé potvrzení Ježíše Krista stejného včera, dnes a až na věky.

Ó, připouštím, že máme mnoho napodobitelů, ale zkoumejte toho Prvního, ten Originál.

Mojžíš přišel s Božími příkázáními, aby osvobodil Izrael, a při tom učinil několik zázraků. Napodobitelé dělali totéž. Kdyby tu byli dříve, byl napodobitelem Mojžíš. On měl Slovo Pána a Pán ho potvrzoval. Nyní dejte pozor, totéž bylo zaslíbeno pro poslední dobu. „*Tak jako se protivil Jannes a Jambres Mojžíšovi, tak se i tito protíví pravdě.*“ (2. Tim. 3:8)

Pokud lidé přijímají člověka jen a jen prostřednictvím své organizace, svědčí to o tom, že to nepřišlo od Boha, neboť Bůh tyto věci koná, jen aby upoutal pozornost lidí; pak následuje poselství, které bude odmítnuto. Když ne, pak nebylo od Boha.

Jidáš tomu nemohl porozumět. Chodil se samotným Ježíšem a neviděl to; ale ti, kteří k tomu byli Bohem vpravdě určeni, to pravé semeno, pravý zárodek života, lidské duše, které byly u Boha před ustanovením světa, ti to viděli a uvěřili.

Vzpomínáte si vy, kteří máte v sobě Ducha Božího, byli jste v Kristu, protože On byl plnost Slova. V Něm byla plnost Božství tělesně (Kol. 2:9). Bůh byl v Kristu a smířil svět se Sebou (2. Kor. 5:19). Věříte tomu? Byli jste v Kristu, jestliže jste semeno, Slovo, část v Bohu od samého počátku. Potom jste s Ním putovali na Zemi. Zemřeli jste s Ním na Golgathě. Opět jste s Ním byli vzkříšeni. Nyní sedíte v nebeských místech v Ježíši Kristu a jste s Ním spojeni ve Slově, které vyživuje vaše duše. „*Člověk má být živ každým slovem, které vychází z Božích úst.*“ Ne ze slova metodistů nebo slovem baptistů, nýbrž Božím Slovem.

Vzpomeňte si na 2. Moj. 12:10, tam se píše o oběti k slavnosti Pascha. Pokud něco z oběti zbylo, mělo to být před svítáním spáleno. Mučedníci toho církevního období byli symbolem té oběti.

Kristus řekl: „Připravím vám místo; nebudete Mne vzývat v každých dveřích, ale v jedněch dveřích, a do těch dveří dám Své jméno.“ Tam, kde Pán vryje své jméno, je místo, kde Bůh přijme vaši oběť. Nadělali jsme všechny možné dveře, ale Bůh učiní jediné dveře. Bůh učinil dveře a tohle jsou ty dveře, Jan 10: „*Ježíš řekl: Já jsem ty dveře.*“ Bůh vložil Své jméno do Ježíše. Věříte tomu? ON byl Synem Božím. Každý syn přichází ve jménu svého otce. ON řekl: „*Přišel jsem ve jménu svého Otce a vy mne nepřijímáte.*“ (Jan 5:43) Já přicházím ve jménu svého otce. Vy přicházíte ve jménu svého otce.

Ježíš přišel ve jménu Svého Otce, proto jméno Jeho Otce bylo Ježíš. Přesně tak to je. Přišel ve jménu Svého Otce, „*..a nepřijali jste mne. Přejde-li někdo jiný ve jménu mém, toho přijmete.*“ Ten přijme vaši denominaci a půjde s vámi. Jen jděte dále. Bible říká, že museli přijít, aby se Písmo naplnilo. Slepí, nazí a ani o tom nevědí.

Kostelní náboženství je velmi pobožné, jako byl i Kain. Přinesl oběť, měl všechno jako Abel, avšak Abelovi bylo zjevením ukázáno, jaká to má být oběť. Nebyly to polní plody nebo něco, co se dá udělat rukama.

Věřící vidí to masitým tělem učiněné Slovo, ale ti druzí to nemohou vidět. Všichni Izraelité, kteří viděli, jak Mojžíš dělal divy, řekli: „Půjdeme s Balámem, protože si myslíme, že Dr. Balám je správný. Je chytřejší, vzdělanější, atd., tak to přijmeme.“ Bůh jim to nikdy neodpustil. Zahubil je na poušti. Sám Ježíš řekl: „Nikdy u toho nebudou. Nikdo z nich nebyl zachráněn.“ Židé namítali: „*Naši otcové jedli čtyřicet let manu na poušti.*“ Ježíš odpověděl: „*Oni všichni zahynuli*“ – na věky oddělení od Boha. (Jan 6:49) To je pravda, protože poslechli lež. Přestože Mojžíš byl Bohem potvrzen jako vůdce, který jim měl ukázat cestu do zaslíbené země a navzdory tomu, že došli již tak daleko, nechtěli s ním jít dále.

Nuže, věřící toto potvrzení vidí, ale nevěřící to vidět nemohou. Vidíte, jak byl Kaifáš nábožný. Vidíte, jak byli nábožní všichni kněží. Ježíš se ale obrátil a řekl: „*Váš otec je d'ábel a vy činíte podle žádostí svého otce.*“ (Jan 8:44). Ale sedělo tam několik věřících. Myslíte, že učedníci tomu rozuměli, když Ježíš řekl: „*Já a Otec jedno jsme?*“ Neuměli si to vysvětlit. Jak to bylo, když On řekl: „*Nebudete-li jísti těla (maso) Syna člověka, a pít Jeho krev, pak nemáte v sobě život.*“ (Jan 6:53). Mohli si to snad vysvětlit? Ne, ale věřili tomu, protože viděli, že Bůh se stal masitým tělem a jak byl potvrzen.

Ježíš řekl: „*Nečiním-li skutky svého Otce, pak mi nevěřte; činím-li je ale, pak přece věřte – nechcete-li věřit mně, těm skutkům, abyste přišli k poznání a ono zůstávalo ve vás, že Otec je ve mně a já v něm.*“ (Jan 10:37-38). Ježíš řekl: „*Moje ovce znají Můj hlas. Znají Mé Slovo. Poznávají je, když je v určitém věku potvrzováno.*“ Nu, i Kaifáš znal Slovo, ale Slovo pro právě probíhající období nepoznal. Měl Slovo, které se naučil od farizeů, ale potvrzené Slovo té hodiny...

„*Ony znají Můj hlas, znají Mé znamení a znají Mé zázraky.*“

Ó. vrat'me se k našemu textu, protože jinak nám z tohoto místa Písma mnoho unikne. Stejně budu muset během 10 minut skončit, protože bude již 22.00 hod.

Miluji Jej. Vy, kteří jste přicházeli touto chodbou, abyste dali oběť, z níž by měly být živы a oblečeny moje děti, vy jste vložili své těžce vydělané peníze do obětní schránky. Ty peníze poslouží k tomu, abych se mohl vydat do zámoří k pohanům, kteří ještě nikdy o Bohu neslyšeli. To udělám s každým tím centem.

Bůh je mým soudcem. Tamhle sedí muž, který je odpovědný za peníze v mém sboru. Já dostávám plat 100 dolarů týdně. To je všechno. Ze zbývajících peněz jsou financována shromáždění do zámoří. Naše sbory mě tu nechťejí mít. To je pravda, odmítly mě. Říkají: „On patří k hnutí Jesus only nebo k nějaké podobné skupině.“ Nazvali mě kacířem, bludařem atd., a dokonce belzebubem. Čekal jsem to. Mého Pána nazývali belzebubem a mnoha jinými nadávkami. Jestliže Pána domu nazvali belzebubem, o co více tak budou nazývat Jeho učedníky. To není zlé. Domníváte se, že bych tu vystoupil jako velký pokrytec a říkal vám všem něco falešného? Že bych přesně nesouhlasil s tím, o čem se domnívám, že je to od Boha? Když vás tak miluji a vím, co je pravda, copak bych vám to neřekl? Slyšeli jste někdy, že jsem řekl něco ve jménu Pána, co se nestalo? Ne! Jsou to tisíce věcí, které byly řečeny a všechny se staly.

Vzpomeňte si na Samuelovu dobu, když se Izrael snažil přizpůsobit okolním národům. Přesně tam skončíte vy, letniční. Chcete jednat jako ostatní lidé. Vy ale takoví nejste. Jděte od toho pryč! Chcete velké kostely a pěkné velké věci, ale bratře, nedělej to! Kážeme, že příchod Pána je přede dveřmi. Pak tedy vstupme na bojiště a zvěstujme to pohanům. Udělejme pro to něco!

Ale vidíte, Samuel se ptal: *„Vzal jsem někdy od vás peníze pro vlastní obživu?“*

Odpověděli: „Ne, Samueli, to jsi nikdy neudělal.“

Ptal se: *„Řekl jsem vám někdy něco ve jménu Pána, co se nestalo?“*

„Ó ne, to souhlasí, Samueli, věříme, že jsi prorok Bohem poslaný. Ano, všechno, co jsi řekl, se stalo, Samueli... Ale přesto to chceme!“ (1. Sam. 8:5). Vy víte, co se stalo. Ó bratře, Písmo se stále znovu opakuje, protože Bůh to činí Svým způsobem.

Tak, mluvím takovou dobu a ještě jsem se nedostal ke svému textu. Leží mi to na srdci. Miluji vás. Nezahyňte se světem! Jestliže jste ze světa, zahynete se světem. Jestliže jste Boží, půjdete při vzkříšení s Ním. Změňte dnes večer svůj charakter, pryč od lásky ke světu a všem vyznáním víry a vzhledněte přímo na Golgatu na svoji Oběť. Setkejte se s Ním na této půdě, neboť to je jediné místo, kde se s vámi může setkat. Metodisté by řekli: „ON se s tebou potká v našem kostele.“ Presbyteriáni řeknou: „Setká se s tebou v našem kostele.“ A letniční řeknou: „Potká se s tebou v našem sboru.“ Ale On řekl: *„Potkám se s nimi na jediném místě, na místě, kam jsem vepsal Své jméno.“* To je v Ježíši Kristu. Tam Bůh své jméno napsal. To je jediné místo, kde se s vámi potká. Kristus je Slovo, tentýž včera, dnes a až na věky. Tělo vyrostlo od nohou ke stehnům a nyní až k Hlavě, je připraveno k chůzi, zjevit se v celé své plnosti jako Nevěsta.

Pojďme tedy rychle asi na deset minut k našemu textu a pak skončíme. Bůh poslal Svého proroka, jak to zaslíbilo Jeho Slovo. V Mal. 3:4 říká, že pošle před sebou posla, který předejde Jeho příchodu. Jestliže chcete důkaz, je to potvrzeno v Mat. 11:10. Když přišli Janovi učedníci, aby viděli Ježíše, řekli: „*Přišli jsme se zeptat, zda to jsi Ty nebo máme čekat na někoho jiného.*“ Jan byl ve vězení, byl odhodlán zemřít a jeho orlí oko bylo zkormoučeno. Podívejte se, co řekl Jan o Ježíšovi: „*ON má v ruce vějičku a mlat svůj důkladně vyčistí.*“ Jan si myslel, že by již tehdy začalo Tisícileté království. Myslel, že zrno je již hotové, ono však muselo zemřít a znovu vzejít, aby představilo Nevěstu. Proto řekl: „*On shromáždí pšenici do stodoly, plevy spálí ohněm.*“ (Luk. 3:17). Sledujte předchůdce Krista v onom věku. Poslechněte si, co řekl, že se stane. Pšenice... doufám, že nespíte... pšenice je tady: je to Nevěsta, bude shromážděna do stodoly. Ale co řekl, že se stane s plevami? Budou spáleny neuhasitelným ohněm. Hledejte spásu nyní, dokud to ještě jde. Buďte pšenicí a ne plevami. Jděte do Kristova světla – do zjeveného a potvrzeného Slova, neboť tohle je čas žně. Přijede kombajn. Vy se máte stát pšenicí, protože plevy tu budou ponechány.

Tak abychom tuto myšlenku dokončili, řekl On snad v Mat. 11: „*Tak okamžik. Přece jsem dal Janovi pokyny, jak se má ve vězení chovat?*“ Ne! Řekl: „*Pojďte a dívejte se, co se děje, pak se vraťte a řekněte Janovi, že kulhaví chodí, slepí vidí, mrtví jsou vzkříšeni a chudým je zvěstováno evangelium.*“ – přesně to, co říkal prorok, že se stane. „*Blahoslavený je každý, kdo se na Mně nehorší.*“

Když Janovi učedníci chtěli jít přes horu, obrátil se Ježíš a řekl: „*Co jste chtěli na poušti vidět, když jste vyšli k Janovi? Šli jste, abyste spatřili muže v měkkém rouchu s ohnutým límcem? Ti jsou v královských palácích, líbají malé děti a pochovávají mrtvé, ale nemají ani potuchy, jak se drží dvousečný meč. Co jste chtěli vidět, třtinu větrem se zmítající? Někoho, komu když řeknou: ‚Pojď, Jane, dáme ti víc peněz, když přejdeš k nám‘, ten odpoví: ‚Díky Bohu, již nechci být metodistou, budu letničním. Chci to střídat, dokud nedostanu více peněz!‘“ Ježíš řekl: „*Na co jste se tedy přišli podívat, na proroka? Vpravdě on je více než prorok. Neboť je to ten, o němž je psáno: Hle, posílám Svého posla před tebou, který ti přepraví cestu.*“ „*Vpravdě pravím vám, mezi všemi, kteří se narodili z ženy, nepovstal nikdo, kdo by byl větší než Jan Křtitel.*“ (Mat. 11:11)*

Jan právě projevil nad Ježíšem pochybnost, když poslal své učedníky, aby se Ho zeptali, jestli je tím Mesiášem. Hodně jich přicházelo a ptali se: „*Jsi to Ty, nebo máme čekat na někoho jiného?*“ Ale Ježíš se otočil a dosvědčil pravdu, když řekl: „*Co jste chtěli vidět? Třtinu, která se klátí ve větru? Nikdo z ženy narozený není tak velký jako Jan.*“ Jakou úctu vzdal tomu muži!

Tady to bylo. Prorocství se naplnilo před jejich očima předchůdcem, který přišel přesně podle Mal. 3:1. Jan Křtitel byl posel z Mal. 3, to řekl Ježíš.

Když se ptali na příchod Eliáše, řekl Ježíš: „*Již přišel.*“ (Mat. 17:12). Ale nezapomeňte na to, hned po Mal. 4:5, kde je psáno o čtvrtém příchodu Eliáše, se zjeví ještě v pátém příchodu – ti dva svědkové, kteří přijdou k Židům.

Bůh použil téhož ducha pětkrát. To je číslo milosti. Víte, číslo pět je číslo milosti a On nepoužil Eliášova ducha pouze dvakrát, třikrát nebo čtyřikrát, nýbrž pětkrát.

Teď dejte pozor na následující, zatímco budeme končit. V Mal. 4 stojí, že bezprostředně poté, co prorok prorokoval, zanikne celý svět v plamenech a spravedliví půjdou po popelu bezbožných. ON řekl v Luk. 17, že v posledních dnech to bude všude zase jako v Sodomě a Gomoře. Vypadá to dnes tak? Máme tu Sodomu a Gomoru? Ó ano, celý národ! Podívejte se na to! Vidíte, co ten bratr právě vyprávěl o poměrech v Anglii. Všechno je zkažené. Dokonce i jídlo je zkažené. Podívejme se na vědu. Nedávno jsem četl článek, ve kterém věda dokazuje, že muži a dívky dnes dosahují středního věku mezi 20-25 lety. Vídám ve shromážděních mladé dívky ve věku 20-22 let, které jsou v přechodu. Je to z důvodu zvrácenosti a smíchání. To zničilo všechno, dokonce tělo. Nejsme nic jiného než směska, jako křížená rostlina. Křížené rostliny se chytí každý zárodek, kdežto pravou původní rostlinu zárodky nezničí. Neudrží se na ní.

Přesně totéž vidíme v církvi. Zkřížili jsme ji. To je ta bída se starým koněm našeho bratra, který, jak jsme slyšeli, nedávno shodil toho mladého muže. Není čistokrevný, je tak podobný mezkovi. Mezek vůbec neví, kdo je jeho otec a matka. Neví vůbec nic. Je napůl osel a napůl kůň. Celý život bude čekat na příležitost, aby tě kopl. Tak to je. Můžete na něho křičet a říkat mu: „Tak jen pojď, pojď už!“ a on vztyčí uši a dál bude jen: „Iá, iá, iá“.

Je právě takový, jako mnozí lidé dnes, co říkají: „Dny zázraků jsou již pryč, iá, iá, iá.“ Jsou to bastardi. Považují se za členy Církve – křesťany. Já nežertuji. Tohle je pravda! Pravý čistokrevný kůň ví, kdo je jeho matka a otec, kdo je jeho babička a dědeček. Můžete ho něco naučit. Je ochotný. Právě tak pravý křesťan, který se narodil z Ducha svatého a byl naplněn mocí a Božím Slovem, ví, kdo je jeho Otcem, matkou, kdo je jeho babička a dědeček. Ví o tom všechno. Také ho můžete něco naučit. Ale polokrevníci ... ti chodí do kostela ... kříženci Slova a náboženských organizací, tu a tam do toho utrousí nějaké Slovo, právě tolik, aby někoho zmátl. Uvidíte, jak se odvrátí, když je zjeveno právě Boží Slovo – jako to udělal Kaifáš. Jsou to kříženci.

Hlas volajícího: „*Připravte na poušti cestu Pánu, přímou učíte na pustině stezku Boha našeho.*“ (Izaiáš 40:3). Ty kostely Janovi nevěřily, protože nepatřil k jejich skupině. Prorok Jan vyrostl na poušti. Dospěl a nikoho neznal. Byl v něm přesně ten duch, který byl v Eliášovi. Nenáviděl nemorální ženy. Vzpomínáte si, kdo byla ta, co ho dala stít? Byla to Herodias. Jedna Jezabel byla příčinou jeho

smrti. Jan Křtitel miloval pustinu, byl to zálesák. Neměl žádné vzdělání a měl trochu jiný slovník než theologové: „*Ó, vy plemeno hadí!*“ To nejošklivější a nejodpornější, s čím se mohl v poušti setkat, byl had. Tak označil ty kněze: „*Plemeno hadí, kdo vám vnuknul tu myšlenku, jak byste unikli budoucímu hněvu? Neříkejte, že máte to a ono, neboť vám říkám, že Bůh má tu moc, vzbudit děti z těchto kamenů.*“ Když potřeboval sekeru, přiložil ji na kořen stromu. To také užíval jako příklad. „Tedy neste dobré ovoce, jinak budete vyt’ati a hozeni do ohně.“ Amen! Byl přírodním kazatelem, velký Boží muž. Žil jen krátce, ale rozdmýchal oheň v celé zemi. Během pouhých šesti měsíců služby vyburcoval svoji generaci. Bůh ho vychovával 30 let, aby jej mohl použít na šest měsíců. Ale Bůh to činí Svým způsobem. ON ví, co je Jeho sklizeň.

Janovi nevěřili, protože k nim nepatřil. Nevěřili Božímu slovu z Mal. 3:1, jinak by doslovně viděli naplnění, že toto byl ten předchůdce. 400 let neměli žádného proroka a najednou se tu jeden objeví. Věřící uvěřili, že to byl on.

To Slovo šlo rovnou k prorokovi do vody. Tam stáli. Je mnoho těch, kteří se o tomto místě Písma o Janovi dohadují. Jan řekl: „*Musel bych být pokřtěn Tebou, a Ty jdeš ke mně?*“ Ježíš odpověděl: „*Nechej nyní, neboť tak sluší na nás, abychom naplnili všecku spravedlnost.*“

„Jane, protože jsi prorok, tak víš, že oběť musí být nejdříve umyta, než bude přinesena. Já jsem tou Obětí a ty jsi prorok. Proto to nech, ať se tak stane.“ A Jan Jej pokřtil. Věděl, že to bylo správné.

Vidíte, lidé se Janovi posmívali a nazývali ho divochem, křiklounem a nevzdělaným fanatikem – jak se to obvykle dělá – a tento prorok předcházal prvnímu Ježíšovu příchodu.

Dnes zrovna tak napodobují to pravé; ale poslyšte, když vidíte falešný dolar, pak musel být padělán podle pravého. Jestliže vidíte, jak někdo napodobuje křesťana, víte, že musí existovat pravý křesťan, protože napodobitel nikdy nemůže být originál. Musíte najít originál. Nejprve to přezkoušejte a podívejte se, jestli to přesně souhlasí se zaslíbením. Jestliže to tak je, pak tomu věřte. Pak je to originál, který byl zaslíben pro to určité období. Slovo přišlo k prorokovi a jako takového jej potvrdilo.

Ježíš přišel úplně jinak, než jak si toto zaslíbení představovali. Představovali si to úplně jinak, ale naplnilo se to podle prorokova slova. Proroctví se splnilo, ale jinak než očekávali. Porozumět a dozvědět se, co bylo správné, by mohli jen tehdy, kdyby uznali Boží potvrzení a pak by věděli, že to byl Bůh, který naplnil to, co řekl ve Svém Slově.

Přišel falešný Ježíš a vyvedl 400 lidí do pouště. Jenže Bůh ve Slově nikdy neřekl, že tohle bude dělat. Tam je napsáno, jak bude jednat. Tam stálo, že až

přijde Ježíš, bude Prorokem; a dnes, před tím než Ježíš opět přijde, má dojít k dokonalému zjevení osoby Ježíše Krista v těle. Představte si to!

Ježíš řekl: „Jak tomu bylo za dnů Sodomy, tak to bude při příchodu Syna člověka... až bude Syn člověka zjeven.“ Co to znamená „zjevit“? To znamená odhalit, oznámit. Tajemství bylo přineseno a zjeveno. Ve dnech, kdy bude Syn člověka zjeven, bude svět v sodomitském stavu. To už máme, že?

Vždy existují tři skupiny lidí, ať jsou spolu kdekoliv, – nevěřící, poloviční věřící, a věřící. Jsou v každé skupině. Byli v každém období. To byli předně Sodomité, zadruhé Lotova rodina a zatřetí Abraham. Abrahamova skupina byla vyvolána ven. Vůbec v Sodomě nebyla. Sledujte jejich poselství. Léta čekali na zaslíbeného syna. Bůh dal Abrahamovi mnohá velká znamení a zázraky, avšak nyní sám sestoupil jako člověk. Namítnete: „To byl anděl.“ Abraham Jej nazval Pánem. Každý čtenář Bible ví, že Pán Elohim znamená – Bůh od počátku – Pán Bůh Elohim, ten Všemohoucí. Abraham Jej nazýval Pán-Bůh – Elohim.

Dejte tedy pozor, do Sodomy přišli dva muži s poselstvím a kázali Sodomským. Nečinili žádné divy, nýbrž oslepili je; přesně to dělá kázání evangelia, oslepuje nevěřící. Ale všimněte si, jaké znamení obdržela Abrahamova skupina. Tedy věříme, že jsme královské Abrahamovo semeno. Izák byl přirozené semeno, ale semeno víry, víra v zaslíbené Slovo, byla to královské semeno. To bylo to semeno – Abrahamova víra! My věříme, že mrtví v Kristu jsou Abrahamovým semenem, jeho potomky podle zaslíbení.

Dva kazatelé byli v Sodomě a zvěstovali velké poselství. Jeden zůstal tam nahoře u Abrahamovy skupiny a těmi v Sodomě se nezabýval. Jaké znamení dal Abrahamově skupině? Tehdy byly ženy jiné než dnes. Dnes musí vyjít a plést se do jednání svého muže atd. To víte. Dříve to ale nedělaly. Držely se v pozadí.

Nuže tento Muž byl obrácen zády ke stanu a řekl: „*Abrahame, kde je tvá žena Sára?*“ Jak je možné, že věděl, jak se ona jmenuje? Abraham řekl: „*Je ve stanu za Tebou.*“ Řekl: „*Navštívím tě v čase, jak jsem ti zaslíbil, a Sára bude mít syna.*“ Sára se v duchu smála. A On, i když byl otočen ke stanu zády, řekl: „*Proč se Sára směje a říká, jak by se to mohlo stát?*“ Kdyby v Abrahamovi nebyla jako jeho nevěsta, byl by ji Bůh zabil. Totéž by se stalo dnes s námi pro naši nevíru, kdybychom nebyli v Kristu. Nemohl Sáru odstranit, aniž by ublížil Abrahamovi.

Nyní si vzpomeňte, Ježíš řekl: „*Jak to bylo za dnů Sodomy, tak to má být před příchodem Syna člověka.*“ Každý musí připustit, že se svět nachází v sodomitském stavu. Nedávno jsem našel noviny z Los Angeles, ve kterých psali, že homosexualita ročně narůstá o 20-30 procent. Ó, to je děsné! Je to ve vládě a všude. Není divu, že je všechno zvrácené. To je pravda, celý systém, církve a všechno ostatní je zvrácené, je to zvrácené století.

Proti tobě nic nemám, můj milý bratře. Jsem tady, abych ti pomohl. Jsem tu, abych dělal to, co přikazuje Slovo Boží: Vztáhni ruku a vyveď tento zástup ven z toho zmatku! Ale jen se podívejte – až dosud jsme neměli v Sodomě posla, jehož jméno končí na – ham. Měli jsme Spurgeona, Wesleye, Luthera a mnoho jiných, nikdy však mezinárodního posla, jehož jméno by končilo na – ham. To souhlasí. Graham – šest písmen – Billy Graham, populární evangelista, který vykonává veliké dílo pro Boha, muž poslaný Bohem. Má tak mohutné poselství o ospravedlnění, že otřásá celým národem. Pohleďte na Orala Robertse s letničními denominacemi. Kdy byl nějaký podobný muž? Abraham – sedm písmen, Graham šest písmen. Nyní sledujte posly. Sledujte dobu, ve které žijeme. Nikdy v dějinách nebyl takový čas, v jakém nyní žijeme. Dávejte pozor na stejná znamení, která On zaslíbil každé skupině. Vidíte, na čem jsou – jejich postavení je zcela v pořádku. Příroda, svět, všechno je v této době přesně na svém místě. Ať vám to neunikne, zatímco budeme sledovat ostatní místa Písma.

Všimněte si posla, který přišel k Abrahamově skupině. Všimněte si počtu písmen v jeho jménu. Říkáte: „Jméno nic neznamená.“ Nenechte si to nikým namluvit. Proč On změnil Abramovo jméno na Abraham? Sarai na Sárú? Proč změnil Šimona na Petra a všechna ostatní jména? Ovšem, že něco znamenají. Proto vám říkám, abyste nedávali svému dítěti jméno Ricky nebo Elvis nebo něco podobného. Elvis znamená kočka, a Ricky znamená krysa. To je přesné. Nikdy svým dětem taková jména nedávejte. Pokud se tak již jmenují, rychle to změňte. Věříte-li, že jsem služebník Boží, nedávejte ubohému dítěti takové jméno. Ne, dejte mu pak k tomu nějaké jiné jméno.

Posla nazvali věštcem, ďáblem, belzebubem a říkali, že se sám dělá Bohem! Ó běda! Neřekl Izaiáš, ten velký prorok, že bude nazýván udatným Rekem (Hrdinným Bohem – něm. Bible)?

„Neboť dítě narodilo se nám, syn je nám dán, na jehož rameni spočine vladařství; a jeho jméno je Předivný Rádce, Rek udatný (Hrdinný Bůh), Otec věčnosti, Kníže pokoje.“ (Izaiáš 9:6). Věříte, že byl prorokem? Avšak On byl více nežli prorok, On byl Bůh-Prorok. Proč musel přijít? Myslete na to, přichází ve třech označeních Syna. Nejprve přišel jako Syn člověka, a tehdy nikdy sám sebe nenazval Božím Synem. Víte, že sám Jehova, Otec, nazval proroka Ezechiele synem člověka. Letničního dne se vrátil v podobě nadpřirozeného Ducha svatého. Za druhé: Nyní je Synem Božím. V tisíciletém království bude Synem Davidovým.

Ó, Bible je plná takových zlatých mincí. Během jednoho večera je ani nemůžeme všechny vyhledat. Teď je ale zrovna ten pravý čas, aby to bylo vysloveno. Kdo ví, bude-li ještě nějaké ráno. Mohu kázat někomu, kdo možná ještě před příchodem rána zemře. Sám bych mohl být před jítrem odvolán. Bratře,

sestro, tohle není žádná pobožná historka! To je fakt. Nevíme, kdy budeme muset odejít. Až naposledy vydechneš, nebudeš již mít žádnou příležitost. Udělej to nyní! Nečekej až do rána. Mohlo by už být pozdě.

S Ním jednali právě tak, jak to předpověděli proroci, zrovna tak, jak se chovají lidé v Laodicejském období. Jestliže si to chcete přečíst, je to ve Zjevení 3. Jsou slepí, nazí a nevědí o tom. Vylučují Krista, když se opět začíná zjevovat v podobě semene. Totéž, které zapadlo do země, opět vzešlo jako Nevěsta. Nevěsta a Ženich jsou totéž maso a krev, mají stejnou službu, konají totéž. Dělají přesně to, co dělal On. Jsou tu také ti, kteří Ho chtějí napodobit a přece dělají pravý opak. Každý má svou vlastní knihu a dělá všechny možné věci. Ó, něco takového jste ještě nikdy neslyšeli! Všechno to tak odporuje Písmu, jak to jen jde. Originál mají přímo před sebou, ale oni jdou dál. Jsou slepí vůdcové slepých, což nepadnou všichni do jámy? Jsou oslepeni tradicemi denominací, které udělali lidé. Jeho ze svých sborů vystrčili, jak to Bůh řekl ve Zjevení 3.

Bylo to ráno po zmrtvýchvstání. Jaké to bylo nádherné ráno! Ježíš vstal z mrtvých a nyní žil mezi Svým lidem. Jak skvělé pomýšlení! ON je dnes tím stejným, jakým byl tehdy, neboť je tentýž včera, dnes a až na věky. Dnes se zjevuje více než to od onoho dne v některém věku kdy činil. Prošlo to obilným zrnem, stéblem a slupkou. To všechno je teď pryč a my jsme znovu v pšeničném zru. Dospěli jsme opět do semene.

Pozorujte jak se dal poznat těm dvěma učedníkům, Kleofášovi a jeho příteli jako jejich Mesiáš.

„Tedy řekl jim: Ó, nesmyslní a zpozdilí srdcem k věření všemu tomu, co mluvili proroci.“ (Luk. 24:25) Muselo se to naplnit, neboť On se odvolává na Boží Slovo. Nikdy se nepředstavoval, aby řekl něco jako: „Copak Mne neznáte? Jsem přece vzkříšený Mesiáš.“ To nikdy neřekl. Dal jim místo z Písma, jako u Jana a oni to sami museli posoudit. Nezaspěte tedy, posuzujte sami! Řekl: *„Vy nesmyslní a zpozdilí srdcem k věření všemu, co řekli proroci.“* Nenaplnilo se to? Jaká je to výčitka těm, kteří tvrdili, že Jej znají! Dejte pozor, jak k tomu tématu přistoupil.

Pravý Boží služebník se nikdy nepředstaví přímým způsobem. Z Písma se dá poznat, kdo to je. ON ale obrátil jejich pozornost na to, co oznamovali proroci pro období Mesiáše. Vidíte to? ON a Jan nechali vypovídat Bibli, kdo byl a čím pro ně byl, jestliže Ho Slovo potvrdilo, mělo to být dostatečně jasné. Oni vyhlíželi a sledovali Slovo a věděli, že v tom čase musel někdo přijít.

Řeknete: „Ukaž nám tedy, co říká Slovo, co se má stát v této době.“ To se snažím říci i dnes večer slovo za slovem, dokonce až k postavení, místu, jménu a počtu, se všemi znameními času a vším ostatním. Dospěli jsme do konečného času. Přirozeně, že můžete vidět, o čem mluvím. Vidíte, je to tak jasné, že k tomu nepotřebujete žádné další potvrzení. Když On byl na Zemi, řekl:

„Zkoumejte v Písmu, neboť se domníváte v něm mít život věčný, a ono to je, které o mně svědčí.“

Všimněte si, že začal prorokem Mojžíšem. Pán mluvil k Mojžíšovi na vrcholku hory. Ó, představte si to mohutné hřmění! Izrael řekl: *„Ať Mojžíš mluví k našemu Bohu, abychom nezahynuli.“* Bůh pravil: *„Říkají pravdu. Nebudu již nikdy takto k nim mluvit, ale vzbudím jim proroka.“* To bylo Jeho zaslíbení po celé věky. To musí všechny věci přivést ke konci. Musí se to stát tím způsobem, neboť Pánovo Slovo přichází k Jeho prorokům. Může přijít jedině k nim, jinak by bylo Boží Slovo zrušeno. Slovo nikdy nepříjde do semináře, přichází k prorokovi. Prorok je určen a poslán Bohem. Mají *“Eliášův plášť“* a podobný nesmysl, který vedl k organizaci, ale na Zem přijde pravý Boží služebník, jak to Bůh zaslíbil. Bude Bohem potvrzen, protože Jeho Slovo je odpovědí pro tento čas. To Slovo připraví Nevěstu – malou menšinu Církve – a dovede ji ke vzetí. Představí Krista a řekne: *„Hleďte, tady je Ten, o kterém jsem mluvil.“* To se stane – všechno, co o Něm a o tomto čase řekli proroci.

Jistě by bylo zajímavé slyšet, jak hovořil na cestě do Emauz k učedníkům, když citoval všechno, co o Něm říkali proroci, citoval to, co sám řekl, neboť On byl Slovo.

Rozvíjeme dále jejich rozhovor, než ukončíme. Takže oni o všech těch posledních událostech věděli; o ukřižování, o tom, co se stalo u hrobu, o ženách a ostatních, kteří říkali, že Jej viděli. O tom všem Mu vyprávěli. Pak pokračoval On a citoval sám sebe ze Slova. Musel jistě uvést Zach. 11:12, neboť byl prodán za třicet stříbrných. *“...I odvážili mzdu mou třicet stříbrných.“*

V Ž. 41:10 byl zrazen svým přítelem: *„Také i ten, s nímž jsem byl v přátelství, jemuž jsem důvěřoval, a který jídal chléb můj, pozdvihl paty proti mně.“*

V Zach. 13:7 byl opuštěn svými učedníky: *„Ó meči, prociť na pastýře mého a na muže bližního mého, praví Pán zástupů. Bij pastýře, a rozprchnou se ovce, ale zase obrátím ruku svou k maličkým.“*

V Ž. 35:11 byl obžalován lživými svědky: *„Povstávají svědkové lživí a na to, o čem nevím, dotazují se mne.“*

V Izaiáši 53:7 byl němý před svými žalobníky a neotevřel ústa: *„Pokutován je i ztrápen, však neotevřel úst svých. Jako beránek k zabítí veden byl, a jako ovce před těmi, kdo ji stíhají, oněměl, aniž otevřel úst svých.“*

V Izaiáši 50:6 byl bičován: *„Těla svého nastavuji bijícím a líce svého rvoucím mne, tváři své neskrývám od pohanění a plivání.“*

V Ž. 22:2 zvolal: *„Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?“*

V Ž. 22:18: *„Mohl bych sčísti všechny kosti své, oni pak na mne hledí, a dívají se mi.“*

V Ž. 22:17: „*Zprobíjeli ruce mé i nohy mé.*“ Podívejte se na ta proroctví, o kterých jistě mluvil. V Izaiáši 9:6: „*Nebo dítě narodilo se nám, i bude knížetství na rameni jeho a nazváno bude jméno jeho: Předivný Rádce, Bůh silný, Rek udatný, Otec věčnosti, Kniže pokoje.*“

Ž. 22:19: „*Dělí mezi sebou roucha a metají los o můj oděv.*“

Izaiáš 7:14: „*Protož sám Pán dá vám znamení: Aj, panna počne, a porodí syna a nazve jméno jeho Immanuel.*“

V Ž. 22:8-9 se mu posmívali nepřátelé: „*Všichni, kteří mne vidí, posmívají se mi, pošklebují se a hlavami potřásají, říkajíce: Spolehl se na Pána, nechť ho vysvobodí; nechat' jej vytrhne, poněvadž se mu v něm zalíbilo.*“

V Izaiáš 53:12 zemřel spolu s činiteli nepravostí: „*A protož dám jemu dílo pro mnohé, aby s nescílnými dělil se o kořist, protože vylil na smrt duši svou, a s přestupníky počten jest, on sám nesl hřích mnohých a přestupníků byl zástupcem.*“

V Izaiáš 53:9 byl pohřben u bohatých: „*Kterýžto vydal bezbožným hrob jeho a bohatému, aby byl usmrčen.*“

V Ž. 16:10 vstal z mrtvých: „*Nebo nenecháš duše mé v pekle, aniž dopustíš svatému svému viděti porušení.*“

V Mal. 3:1 měl být Jan Křtitel předchůdcem: „*Aj, já posílám anděla svého, který připraví cestu před tváří mou, v tom přijde do chrámu svého Panovník, kterého vy hledáte, a anděl smlouvy, v němž líbost máte. Aj, přijde, praví Pán zástupů.*“ ON se zmínil o všech obrazech. I o Izákovi, který byl typem na Krista, na hoře se svým otcem Abrahamem (1. Moj. 22).

Nyní konečně začalo těm dvěma učedníkům svítat, kdo to byl, který splnil všechna tato místa z Písma, která byla pro tu hodinu zaslíbena. Teprve až když se připozdilo, začali chápat. Víte, pak věděli, že jejich ukřižovaný přítel Ježíš byl tímto zaslíbeným Prorokem, věděli to proto, že jim to bylo z Písma oznámeno a všechny věci, které se měly na kříži stát. „*Ó nesmyslní a zpozdilí srdcem k věření všemu tomu, co zvěstovali proroci. Zdali nemusil těch věcí trpěti Kristu a vjíti v slávu svou?*“ (Luk. 24:25-26) „*Zda nám naše srdce nehořela v těle?*“ řekli. Není divu, že jim srdce hořela! Proroctví, o kterých On mluvil, byla naplněna. Pak začali poznávat, že jejich Přítel, Muž, s kterým jedli a mluvili, s kterým byli, rybařili a nocovali v lesích, naplnil každé slovo této zaslíbené hodiny! Konečně! Šli šest mil – ta doba jim jistě připadala velmi krátká – poslouchali šestihodinové kázání o potvrzených proroctvích – to bylo o trochu déle, než máme my dnes večer.

Ale teď se připozdilo, nadešlo večerní světlo. To je nyní ten čas, Církvi. Přišlo večerní světlo. Židům 13:8: „*Ježíš Kristus tentýž včera, dnes a až na věky.*“

Ó, události vyjasněné proroctvím! Večerní světlo bylo zaslíbeno Božím prorokem v Zach. 14:7: „*A tak bude den jeden, který je znám Pánu, aniž bude den, ani noc; a však stane se, že v čas večera bude světlo.*“ Kéž ještě jednou otevře pravým věřícím oči pro události, které se dnes dějí; proroctví dokazují, že jsme došli na konec. Ježíš přišel. Přímé ukončení.

Nuže víme ze zeměpisu, že slunce vychází na východě a na západě zapadá; a Syn Boží se zjevil nejprve na východě, východním národům. Pak odešel a za 300 let nato založili první organizaci, římskokatolický kostel. Prošli těmi temnými věky a zase vyšli. Pak udělali totéž. Byl čas, který nemůže být nazván ani dnem ani nocí. Měli dost poznání, že věřili, že byl Synem Božím a šli v tom světle, které měli. Stavěli si kostely, nemocnice, školy, semináře, atd. Posílali děti do školy, avšak prorok řekl: „*V čas večera bude světlo. Slunce opět vysvitne, bude světlo.*“ Vidíte, tentýž Syn, který byl v jitřním čase zjeven v masitém těle, se opět zjeví v čas večera.

„*Ale toho dne, kdy Lot vyšel ze Sodomy, dštil ohněm a sírou z nebe a zahladil všechny, tak podobně bude v ten den, když se Syn člověka zjeví.*“ (Luk. 17:29-30)

Jak to bylo ve dnech Sodomy. Konečný čas světa je časem, ve kterém se zjevuje Syn člověka.

Bratr Branham zpívá:

*Bude světlo ve večerním čase
cestu k nádheře jistě najdete.*

Ó lide můj, kam jsme došli?

*Národy se hroutí, Izrael se probouzí,
znamení předpověděná proroky,
dny pohanů jsou sečteny a naplněny hrůzou.*

Vidíte, jak se země sesouvá do moře?!

*Ó, roztroušený lide, navrať se do svého vlastnictví,
den vykoupení je blízký.
Srdce lidí strachem selhávají.
Buď te Duchem naplněni,
udržujte své lampy ozdobené a čisté.
Vzhlédněte, vaše vykoupení je blízké.*

Bratře, sestro, je to hrozný čas. Poslouchejte věci, které byly předpověděny, sledujte ty, které se dějí. Pozorujte, jak se všechna proroctví naplňují, pak můžeme chápat, na čem jsme. Tady není ani stopy po fanatismu, je to Bůh, který Svě Slovo přesně potvrzuje. Skála byla uhozena, přátelé, utecte do ní tak rychle, jak můžete. Proroctví potvrzují, v které době žijeme. Poznáváme čas, v kterém žijeme, přátelé? Odvážíte se Boha pokoušet? Řekli byste, že je nepravý, když to potvrdil... když je Svým vlastním vykladačem? Chcete Mu sloužit? Nuže, zatímco jsme sklonili hlavy a srdce, bratře, sestro, tohle může být naše poslední shromáždění. Kdybych se sem zase za rok dostal, pokud budu žít, tedy mnozí z vás, kteří tady jsou, by tu již nemuseli být, a já se s vámi zase budu muset setkat na soudu a zodpovídat se ze všeho, co jsem dnes večer řekl. Během toho, co zkoušíte před Bohem své smýšlení, chcete to nyní udělat pro Boha? Pozorujte se jen v Božím zrcadle, v Bibli, je to jedno, kdo jste a řekněte: „Vím, že jako Boží dcera jsem jednala špatně.“ Vidíte, jak to dělám. „Jako Boží syn jsem nejednal správně.“ Vidíte, jak to dělám. „Ale Bože, chci být Božím synem. Chci být Boží dcerou. Chci splnit všechno, co mi můj Pán ukládá.“ Bůh vám žehnej. Odhaduji, že tak 90 procent shromážděných zvedlo ruce.

Pohled sem, příteli, co by bylo, kdybys žil ve dnech, kdy kázal Jan? Co by bylo, kdybys žil na Zemi, když tu byl Ježíš? Které strany by ses chopil? Pomysli na to, kdybys žil tehdy, bylo by to stejné jako dnes. Tentýž Ježíš se dává poznat Božím Slovem a je to velmi nepopulární. Ale poslyš, nechci lidi navádět, aby vyšli z církve. Chci, abys do církve šel. Nepřestávejte se shromažďovat. Ale co jsem vám chtěl naznačit je to, abyste se tlačili do Božího království. Letniční příliš zesvětštili. Běháte příliš za věcmi světa. Stane se to tak lehce. Díváte se na televizi a všechny ty věci. Je to tím, že semináře a školy začínají tu a tam přistupovat na kompromisy a dříve nebo později k tomu musí dojít. Letniční církev mi byla velikou pomocí, nemohu proti ní nic říci. Proto volám bratři, vyjděte ven! Nemáte již ta shromáždění, jaká byla kdysi. Lidé již nejsou, jací kdysi bývali. Ale Ježíš Kristus je tentýž. Pojdme do Něho!

Zatímco máte ruce zdvižené, myslete na to, že na poušti byla uhozena Skála a pokud vím, tento Pramen je otevřen ještě i dnes večer. Kristus je tou skálou, která byla uhozena. Možná, že čas volání již skončil. To nevím. Nemohu to říci. Pomyslete, že lidé dál chodili do shromáždění i potom, co byl Ježíš ukřižován. Všichni lidé prostě přijdou a dál budou kázat a říkat, že budou zachráněni.

„A říkající: Kde je to zaslíbení o příchodu jeho? Nebo jak otcové zesnuli, všechno tak trvá od počátku stvoření.“ (2. Petra 3:4). Ale pak bude příliš pozdě. Dokud máš ještě příležitost, můj bratře, sestro, pojď do království Božího. Není kladena žádná podmínka, pod kterou by se tam vešlo, než jen prostá víra v Jeho Slovo. ON je to Slovo.

Pane Ježíši, vím, pozoruji se nyní v zrcadle Božího Slova. Ó, jak jsem bídný a zde v tento pondělní večer, tady v San Bernardino, v této budově, je to vše, co mám, avšak chci to dát Tobě. Pane, chceš mne přijmout, tak jak jsem? Dovolíš mi utéci se ke kříži? Vidím dokonce posla. Vidím ten čas, vidím vyvolání ze Sodomy. Vidím ta znamení. Vidím, že Abrahamova skupina přijímá světlo. Vidím zjevení – Ježíš nanovo zjevený v našem středu, jak to bylo tehdy. Vidím všechny věci, které jsi zaslíbil. Vidím toho napodobitele, rozumím tvému výroku, že to bude jako za dnů Mojžíše, jak se Jannes a Jambers vrátí, aby napodobili, a přesto zůstanou ve stejné nečistotě, v které byli. Nemohli Mojžíše následovat za Slovem, které vyvedlo děti Izraele z Egypta na poušť, protože byli připoutáni k Egyptu. Nemohli následovat, přestože činili tytéž skutky jako on. Ale jejich bláznovství bylo zjeveno a Bible říká: „Tak praví Pán, v posledních dnech se to bude znovu díti.“

Můžete to vidět na vlastní oči, jestliže jste duchovní. Nemohu to vysvětlit. Také to není zapotřebí. „*Mé ovce slyší můj hlas.*“ Pojdme nyní k němu, dokud máme příležitost. Přejete-li si křest Duchem svatým, nebo chcete-li se Bohu znovu posvětit, začít nový život – váš Pastýř proto vámi nepohrdne, On vás bude mít rád – odevzdejte se jen zcela Bohu, dokud tu dnes večer jsme.

Musel jsem být asi dost tvrdý, hrubý a děsit. Dělán to, abych byl upřímný. Dělán to, protože vám chci pomoci. Opravdu přátelé, věřím z celého srdce a z celé duše, věřím, že mé poselství přichází od Boha. Bylo to během všech těch let potvrzováno. Nuže poslyšte, předejte dnes večer Bohu všechno, co máte. Věřím upřímným, zlomeným srdcem, jestliže jednoduše povstanete a řeknete: Věrný Bože, tady jsem. Přijmi mě, Pane, nebudu již používat vlastní rozum nebo vlastní výklad. Tvé Slovo říká, že musím být svatý. Musím být znovuzrozený. Musím být naplněný Duchem svatým a potom mě Duch uvede do vši pravdy. Věrný Bože, tady jsem, veď mě.

Udělalí byste to?

Tak jaký jsem, ač nemám nic

Však že mi krev tvá kyne vstříc

A že mne voláš víc a víc,

Beránku Boží k Tobě jdu.

Bůh je jedinými dveřmi. Vypusťte nyní z mysli práci, všechno ostatní, auto, všechno. Co by bylo, kdybyste nyní museli zemřít?

Tak jaký jsem...

Nuže, zatímco varhany hrají dál, mladý teenager, chceš být takový, jako ta tlupa rváčů venku na ulici? Sestro, chceš mít krátké vlasy, když tvou ctí před Bohem jsou dlouhé vlasy? Je to hanba pro ženu, jestliže si stříhá vlasy. Chceš chodit v těch malých úzkých sukních a nemorálních šatech, které ti odhalují tělo a předvádí tě každému muži, že se za tebou ohlížejí a dopouští se v srdci s tebou cizoložství? Věděly jste to vy ženy, které jste nalíčeny, že v Bibli byla jen jedna žena, která se líčila a Bůh ji nechal sežrat psům? Byla to Jezabel. Jméno, které je od té doby nenáviděno pro její skutky. Věděly jste, že to byl prorok Eliáš, který to prokrel a tolik ji napomínal? Věděly jste, že Jan Křtitel byl rozzloben na Herodiadu? Přece nechcete být jako Hollywood a patřit světu? Jestliže milujete svět nebo věci světa, pak ve vás není láska Boží.

Bratři, milí kazatelé, rozumějte mi, jsem váš bratr, chcete vy i členové vašeho sboru, ať jste kdokoli, setrvat ve svých denominacích jen proto, že tam byla vaše matka nebo babička? Ty vyšly z něčeho jiného, aby vešly jinam, neboť to bylo světlo onoho času. Tohle je jiný den! Letniční období je za námi! Letnice jsou pryč, nyní je čas žně. Na zrno byla vylita voda, nyní zraje. Pojď do pšenice, můj bratře. Poslechni mě. Věř mi, jestliže věříš, že jsem Boží služebník. Skloňme v pokoře hlavy a modleme se z celého srdce.

Bože, vezmi mě, tak jak jsem. Bratře, sestro, sám se dnes večer kladu na oltář. Bože, utvářej mne do Své podoby. Domníváte se, že je to jednoduché, stát tady a takhle lidi rozbíjet? Ale běda mi, kdybych to neudělal.

Věrný Bože, zatímco ve shromáždění sklánějí hlavy a srdce otvírají, v tomto nábožném okamžiku na konci biblické hodiny, vidíme potvrzení Ducha svatého, který tento národ tu a tam uchopil ve velkých probuzeních, která oznamovala, že musí něco následovat. Pak vidíme sestupovat těch sedm andělů s vrcholku hory v Arizoně, že dokonce i časopisy v celé zemi to zveřejnily. Vidíme samotného Ježíše hledět z nebe dolů a říkat, že ve Zjevení 10 byla oznámena tajemství Boží v poselství sedmého anděla, které otevřelo sedm pečetí. Reformátoři nežili dost dlouho, aby to mohli zvěstovat a těch sedm pečetí, které všechno zapečetily, mají být otevřeny v těchto dnech. Vidíme všechna tato velká znamení a zázraky, které byly předpověděny, vykonány a potvrzeny a On ani jednou nezklamal, ale staly se, jak bylo řečeno.

Věrný Bože, cítíme, že Ježíš Kristus je dnes večer mezi námi. Je tu dnes večer. Neviditelný Bůh je tady u nás a potvrzuje každé proroctví, které dal ve Svém Slově.

Představuji si, jak jsi stál před Abrahamem a zjevil ses jim, zatímco jsi byl obrácen zády ke stanu. To byl originál, začátek, dříve než se objevili

napodobitelé. Ukázal jsi to a potvrdil a předpověděl jsi to. Přesně jsi oznámil, že se to stane a my vidíme, že se to děje. Bože, Otče, víme, že to nemůže být člověk. Musí to být Bůh. Víme, že to jsi Ty dnes večer tady. Odpusť nám naše hříchy.

Věrný Bože, Ty jsi uzdravil naše nemoci, nyní nám odpusť naše hříchy, Pane, kdy jsme nebyli takovými křesťany, jakými jsme měli být, neboť vyznáváme, že jsme mužem nebo ženou plného evangelia, a tady zjišťujeme, že jako členové nějaké denominace od Tebe odpadáváme. Pomoz nám věrný Bože, vezmi nás tam a uchop nás svatým Duchem. Jestliže je v nás něco, co se s Tebou nesrovnává, vezmi to od nás pryč, Pane, a postav nás pevně na Boží svaté Slovo. Nech Ducha svatého rozhořet v našich srdcích. Odejmi každý nádech nevíry a zahálčivost tohoto dne. Ó, dej nám povstat a probudit se. Dej to, ó Bože, očisti nás, zformuj nás a utvářej. Dej to, Bože.

Jestliže tu je dnes večer někdo, kdo má v srdci Boží semeno, které je určeno k životu od založení světa, vím Pane, že to musí slyšet v této hodině. Prosím tedy, Bože, abys naplnil jejich duše, abys je osvítil čerstvým křtem Ducha svatého a poslal je radující se a šťastné na cestu. Pane Bože, kéž ti je mohu odevzdat. Nevím, kdo jsou, ale Ty to víš. Jsem odpovědný jen za mluvení Tvého Slova, Pane, Ty je musíš zjevit. Ty jsi odpovědný za to ostatní. Rozsévám semeno, ať padne kamkoliv. Pane Bože, prosím, aby dnes večer padlo na dobrou, úrodnou půdu. Aby to mnozí mohli vidět a mohli vyjít jako zářící křesťané v těchto posledních dnech. Kéž brzy přijde ta velká věc, na kterou se těšíme. Dej to, Pane, a Ty si vezmeš Svou Církev zpět, Svoji Nevěstu a odvedeš ji domů. Věříme, že se všechno naplňuje. Přijď, Pane Ježíši, předáváme Ti všechno ve jménu Ježíše Krista. Amen.

Miluji Jež, miluji Jež...